Günlük Siyasi Gazete

Gerçek

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

SAYI 131
9 EKİM 1979
SALI
500 Kuruş

Türkeş tehdit ve cinayet teşvikçiliğine hız kattı

Faşist hareketin Başbuğ'u ve şefleri TV'de halkın karşısına çıkıyorlar. Emekçilere, ilerici halk güçlerine olan kin ve nefretlerini kusuyorlar. Siyasal demagojinin en iğrenç ve inandırıcı olmayan biçimlerinden medet umuyorlar. «Biz faşist değiliz» diyerek yalanlarına yeni yalanlar ekliyorlar. Bununla da kalmayıp, milyonlarca seyirci önünde cinayet teşvikçiliğine devam ediyorlar. Her konuşmaları tahrik ve suç işlemeye teşvik unsurunu taşıyor.

- **Türkeş, her gittiği yerde af vaadederek, ülkücü faşist komandolarını suça teşvik ediyor.**
- **Faşist milliyetçi hareketin şefleri her fırsatta «hesap sormaktan» söz ederek, faşist katilleri cüretlendiriyorlar.**
- **Ali Kar, «Faşist şefler, katil beslemelerini af vaadleriyle boşuna umutlandırmaktadırlar. Çünkü onların gücü, değil af çıkarmaya, kendilerini kurtarmaya bile yetmeyecektir. Demokrasi güçleri, aynı Mussolini'ye yaptıkları gibi, aynı Nürnberg'de olduğu gibi, faşistlere, halka karşı işledikleri suçları ödeteceklerdir»**

Gerçek Haber Merkezi — Türkeş, seçim konuşması yaptığı her yerde, partisinin 14 Ekim seçimlerinin ardından iktidara geleceğini ve cinayet suçlarından hüküm giymiş komandoları salıvereceğini söylemektedir. Son günlerde faşist saldırganlığın dozunun artması, MHP genel merkezinin izlediği bu taktikten doğduğu belirtiliyor.

Bilindiği gibi, Türkeş ve öteki MHP yöneticileri, cezaevlerindeki faşist mahkumlara gönderdikleri özel mektuplarda, «morallerini bozmamalarını» belirtip, af vaadetmekteydiler. Seçim gezilerinde Türkeş bu politikayı izliyor ve yaygınlaştırıyor. Erzurum'da yaptığı konuşmada faşist tutukluları «kader kurbanı» olarak niteleyen Türkeş, Doğu gezisi sırasında hep bu temayı işledi.

Ankara sıkıyönetim mahkemesinde, mahkeme heye-

Devamı s. 5, sütun 7'de

TRT sansürcülüğe devam ediyor

- **TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın Ankara'ya gelen FKÖ lideri Arafat'a gönderdiği mesajın bir bölümü TRT tarafından sansür edildi.**

İstanbul (Gerçek) — Sosyalistlerin konuşmalarını, demeçlerini, mesajlarını sansür ederek vermeyi adet haline getiren TRT, şimdiye kadarki uyarmalara rağmen bu huyundan vazgeçmemekte inat etmektedir. Son olarak Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın, Ankara'ya gelen FKÖ lideri Yaser Arafat'a gönderdiği mesajın bir bölümü, TRT yetkilileri tarafından yine sansür edilmiştir.

Kaçmaz'ın tüm metnini aşağıda yayınladığımız mesajının, 6 Ekim 1979 tarihli yayınında TRT tarafından sansür edilen bölümü, köşeli parantez içine alınan siyah dizili cümlelerdir.

Görüldüğü gibi sansür edilen bölümde yayınlanmayı engelleyecek yasal hiç bir sakınca yoktur. Ayrıca, Orta Doğu halklarının kardeşliğini ve dayanışmasını dile geti-

Devamı s. 5, sütun 4'de

«Doğu'daki baskılar emekçi halkı yıldırmıyor»

- **TSİP'in Mardin-Mazıdağı mitinginin güvenlik kuvvetlerince dağıtılmasını kınayan TSİP MYK üyesi Anadol, «Burjuvazi, egemen güçler partimizin doğu'da gördüğü ilgiden dehşete düşmektedir» dedi.**

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu üyesi Çağatay Anadol, Partisinin Mardin Mazıdağı mitinginin provoke edilerek dağılmasını tezgâhlayan güvenlik kuvvetlerinin baskılarını kınamış, baskıların, emekçi halkı yıldırmayacağını, aksine her baskı uygulamasından sonra Partisinin emekçi halktan gördüğü yakınlık ve ilginin arttığını söylemiştir.

Anadol'un konuya değgin açıklaması şöyledir:

«Partimizin seçim dönemi çalışmaları üzerindeki baskılar, oy verme gününün yakınlaşmasıyla alabildiğine yoğunlaşmıştır. Özellikle doğu illerindeki çalışmalarımız güvenlik kuvvetlerinin, resmi görevlilerin boy hedefi haline getirilmektedir. Son olarak dün Mardin Mazıdağı'ndaki mitingimiz başlamadan keyfi olarak dağıtılmıştır. Daha önce Genel Yönetim Kurulu üyelerimizi sebebsiz gözaltına alan ilçe jandarma komutanı, provakatörlerin miting yakınında kapsül patlatmalarını bahane ederek meşru seçim toplantısını başlamadan dağıtmıştır. Kendisine Kaymakam dahil diğer mülki er-

Devamı s. 5, sütun 4'de

Boran emekçilerin birlik özlemlerini umursamıyor

- **Partisinin İstanbul'da düzenlediği bir toplantıda konuşan Behice Boran, emekçi halkın birlik özlemlerini «terane» olarak niteledi.**
- **Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Boran, Aybar'ı suçlayarak, SDP'nin TİP'in seçim başarısını engelleyemeyeceğini söyledi.**

İstanbul (Gerçek) — Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, partisinin İstanbul'da düzenlediği toplantıda yaptığı konuşmada, emekçi kitlelerin birlik özlemlerini umursamadığını bir kez daha göstererek, birlikçi politika izleyenleri isim vermeksizin ağır bir dille suçlamıştır.

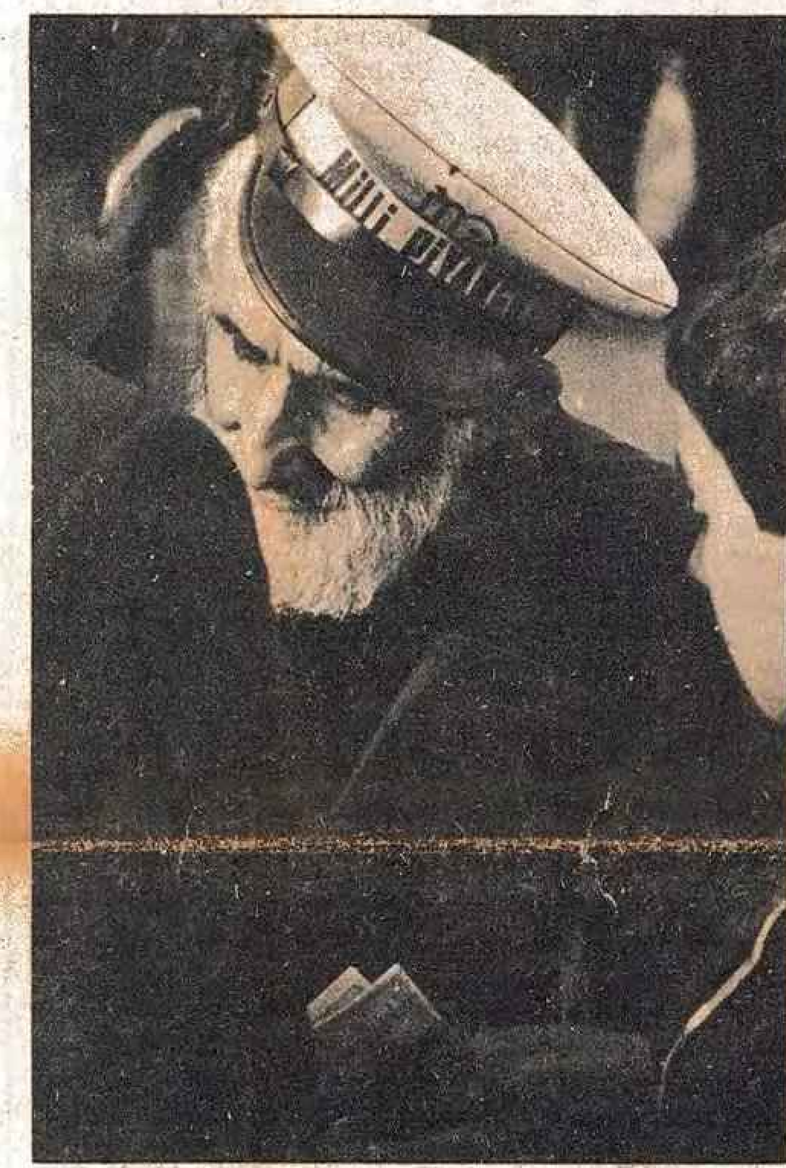
Behice Boran, «yıllardır artırıla artırıla sürdürülen faşist cinayetlerin, saldırıların, dinamitleme ve bombalamaların seçim döneminde ve oy verme günü yaklaştıkça daha da tırmandırıldığını» belirterek, «Bundan güdülen maksat, halkı, seçmenleri dehşete düşürmek, yıldırmak, oy sandıklarından uzak tutmaktır» demiştir.

Boran konuşmasını daha sonra şöyle sürdürmüştür:

«Faşizmi geriletmek, onu yenilgiye uğratmak yolunda bu seçimlere ilişkin de görev vardır. Bu oyuna gelmemek, tuzağa düşmemek ve sandık başına gitmek gerekiyor.»

Boran, daha sonra «oyunu bozmanın yolunun» oyların Türkiye İşçi Partisi için kul-

Devamı s. 5, sütun 5'de

Milli piyango revaçta

Yeni «umutlar» peşinde halk! «Ak günlere» diye diye umut olarak lanse edilenlere olan güvenini çoktan yitirmiş. Yeni arayışlar içinde, yeni umutlar arıyor kendisine. Geçim derdi almış başını gidiyor. Gün o kuyruk senin, bu kuyruk benim diyerek sıkıntılar içinde sona eriyor. Büyük bir açmaz içinde bocalayıp durukren bir televizyon spotu geliveriyor aklına. Bir çözümmüş gibi «Ya çıkarsa» deyip uzanıyor bir piyango biletine.

Ne diyelim, umudu milli piyango biletine bağlatanlar utansın! (Foto: THA)

Onger : «CHP ve AP işçi yanlısı gözükmeye çabalıyor»

İstanbul — İstanbul bağımsız senatör adayı Bakiye Beria Onger, burjuva partilerinin seçim kampanyaları sırasında işçi yanlısı gözükmek için yoğun çaba sarfettiklerine dikkat çekerek, «AP'nin sicilli işçi ve halk düşmanı yüzü ayyuka çıkmış, CHP nin sahte umutları hızla sönmüştür» dedi.

«CHP'nin verdiği sözleri tutmamasını, özellikle işçi ve emekçi halkları konusundaki tutarsızlıklarını fırsat bilen çeşitli renk ve kılıktaki burjuva partileri, işçi ve emekçileri etki altına almak için yoğun çaba harcıyorlar» şeklinde konuşan Bakiye Beria Onger, «İşbirlikçi tekelci sermayenin partisi olan

Devamı s. 5, sütun 3'de

Ecevit : «Demirel MHP ile hükümet kurarım diyemiyor»

- **«Faşizm kararlı olmakla önlenemez. Birleşmemiz lazım» diyen Bülent Ecevit, «Düşüncesi bize ters düşenleri oy vermeye çağıramam. Ama, bir takım kırgınlıkları da unutalım» şeklinde CHP'ye oy verilmesi için çağrı yaptı.**
- **CHP Genel Başkanı, «Demokrasi çiçeğini budayıp başka saksıya koyalım diyenler var. Halkın eliyle büyüttüğümüz demokrasi çiçeğini kimseye kırdırtmayız» dedi.**

Amasya — CHP Genel Başkanı ve Başbakan Bülent Ecevit, Amasya ve çevre il ve ilçelerinde yaptığı konuşmalarda, «Demirel, artık, MHP ile hükümet kurarım diyemiyor» diyerek özetle şunları söyledi: «Millete

Devamı s. 5, sütun 1'de

Her yıl 250 bin kişi trafik kazalarında ölüyor

- **Savaş dönemlerindeki kayıpları anımsatan ölü sayısının yanısıra 7,5 milyon insan bu kazalarda yaralanıyor.**

Cenevre — Merkezi Viyana'da bulunan sürücü davranışlarını araştıran uluslararası bir derneğin raporunda, tüm dünya ülkelerinde meydana gelen trafik

Devamı s. 5, sütun 4'de

SSK binlerce konutu kaderine terk etti

- **1978 yılına ait artış farklarını alamadıkları gerekcesiyle SSK müteahhitleri işi bıraktı.**

Eskişehir — Eskişehir'de Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından yaptırılan 3820 konutun yüzde 90'lık bölümünün tamamlanmış olmasına karşın konutların dağıtılmaması yüzünden devletin yılda 200 milyon lira zarara uğradığı ileri sürülmüştür.

İşi bırakan SSK müteahhitleri, 1978 yılına ait artış farklarını alamadıklarını ve yapılara birbuçuk yıldır tek bir çivi çakılmadığını belirterek şunları söylemişlerdir:

«Yapıların yüzde 90'ı tamamlanmıştır. Üç aylık bir çalışma ile konutlar hak sahiplerine dağıtılabilir hale

Devamı s. 5, sütun 8'de

Gerçek Durum

«Görev»e talip olanlar

Sosyal demokrasinin kendi sol'undaki siyasal güçlere karşı bir şantaj silâhı olarak kullandığı «Ara rejim» giderek somutlanıyor Bu rejimin adamları da bir bir kendilerini belli etmeye başladılar Niyetlerini daha «anlaşılır» bir dille açığa vuruyorlar.

Ara rejim, hep bilinir, mevcut siyasal kadroların inkârına dayanır Mevcut siyasal güçler başarısız kalmışlardır ve Türkiye'nin kalkınma potansiyeli bu ehliyetsiz ellerde heder olmuştur! Noksan olan hiç bir şey yoktur, «büyük çaplı devlet adamlığı»ndan başka!

İşte bu «çapı büyük»ler sökün etmeye başladılar saklandıkları yerlerden. Ara rejimin yaratacağı siyasal kadro boşluğunu dolduracaklar. Mevcutlardan «farklı» olarak, önce Türkiye'nin durumunu **yeni** bir değerlendirmeye tabi tutuyorlar:

«Türkiye birleşmedikçe, millî dayanışma ruhu içinde kenetlenip, dış dünyaya karşı yekvücut hale gelmedikçe, ne sesini duyurabilmekte, ne de **dostlarına güven** vermektedir. «Memleketin iki büyük siyasi teşekkülü yanyana gelsin, sorunlarımıza çabuk, tutarlı ve köklü çözüm yolları arayın» diye yıllardır yapılan telkinlerin nedenleri anlaşılamamakta, **dost devletlerin uyarıları kulak ardı edilmektedir»** (Forum sayı 2)

«Forum» dergisi «Ara rejim»in büyük çaplı adamlarını bir araya toplamaya çalışıyor. Tekelci sermayenin gelişmekte olan siyasal hesaplarına bir alternatif oluşturmaya çalışıyor Türkiye'nin durumunu hiç beğenmiyor. «Türkiye'nin dostları»nın sesine nasıl da kulak verdiklerini kanıtlıyor. Dostlarına güven veriyor. Kurtarıcıları gösteriyor:

«Bu tahlilden çıkarılacak sonuç bizi kötümserliğe sevkedecek ve moralimizi bozacak yönde olmamalıdır... Halkımız doğusuyla, batısıyla, devlete, cumhuriyete sadıktır. Fakat **eksik olan siyasi liderliktir, halka önderlik edecek büyük çapta devlet adamlığıdır»** (Forum sayı 2, başyazı)

Eksik belli oluyor demek. Şimdi iş kalıyor **bu büyük çaplı devlet adamlarına** görev verilmesine. Bunun için «yeni siyasal düzenlemeler»e gerek var.

Devamı s. 5, sütun 7'de

Hem konutsuz bırak, hem elektrik verme!

İmar Yasası gecekondulara elektrik verilmesini önlüyor

- **İmar yasasının ruhsatı olmayan konutlara kamu hizmeti götürülmemesi maddesi Anayasaya aykırı**
- **İstanbul'daki yarım milyona yakın gecekondu arasında yüz kadarı kaçak elektrik kullanıyor.**

İstanbul'un hızla artan nüfusu içinde halkın yüzde 50 kadarı gecekondu ya da ruhsatsız konutlarda oturuyor. Bu konutların yüzde 22'sinde elektrik bulunmamaktadır. İmar Yasasının 4. maddesine göre ruhsatı olmayan konutlara kamu hizmeti götürülmemesi engellenmiştir. Ancak ruhsatı olmadığı halde İstanbul'da ortalama olarak yarım milyona yakın gecekondu bulunmaktadır ve bunların yüzde 22'si kaçak elektrik kullanmak zorunda bırakılmışlardır. Kırsal kesimden kentlere göç eden ve binbir güçlükle başını sokacak bir gecekondu edinen insanlarımız, gecekondularına tapu ve ruhsat alamamaktadır. Ancak seçim yatırımı olarak zaman zaman gecekondu bölgelerine yapılan yatırımların ve tapu dağıtımlarının dışında kalanlar, susuz, elektriksiz ve son derece güç koşullar altında yaşamlarını sürdürmektedirler.

Ruhsatsız konutların yaklaşık yarısında mutfak, banyo gibi gereksinimler ile elektrik ve akarsu bulunmamaktadır. Bunun çaresi olarak ise devletin kendisine vermediğini bu konutların ahalisi kendi halletmeye çalışmakta ve, çevrede bulunan elektrik hatlarından ruhsatsız konutlarına kaçak elektrik bağlamaktadırlar. Konuyla ilgili olarak kendisi ile görüştüğümüz İETT Müdürü Suat Kumbasar, imar yasası ve kaçak elektrik konusuyla ilgili şunları söyledi: «Ruhsatı olmayan konutlara elektrik verilmesini engelleyen imar yasasının 4. maddesi Anayasaya da aykırıdır. Gecekondularda yaşayan ve ruhsat almasına kolay kolay imkan verilmeyen vatandaşların da yaşamaya ve elektrik kullanmaya hakları olmalıdır. İstanbulda ruhsatsız elektrik kullanımı oldukça yaygındır. Özellikle çevre Belediyelerin bu konuda ciddi sıkıntıları vardır. Ruhsatsız elektrik kullananları kontrolla ve onlara elektriği yasaklayarak bu iş çözülmez. Bu geçici bir önlemdir. Ve fazla bir işe de yaramamaktadır. Ruhsatı olmadığı halde bu konutlarda milyonlarca insan yaşamaktadır. Ve bizim görevimiz onların asgari gereksinimlerini karşılamaktır. Onları kontrol ederek elektrik kullanmaktan vaz geçirmek değil, tam tersine onlara elektrik vererek, hem bu bölgelerde yaşayan halkın ihtiyaçlarını sağlamalı, hem de kaçak elektrik kullanımı ile İETT'nin ettiği ziyanı kapat-

Devamı s. 5, sütun 1'de

YENİ BİR SEÇİM YATIRIMI DAHA

Kasım'a kadar 40 teknik yüksek okul açılacakmış!

- **Millî Eğitim Bakanı Uğur, ÜSS sonuçlarına göre hiç bir yere giremeyen öğrencilerin alınacağı bu okulların kasım ayında öğrenime başlayacağını iddia etti**
- **Nerede ve nasıl açılacağı konusunda bir açıklama yapılmayan teknik yüksek okullarla ilgili Uğur'un demeci, bir seçim yatırımı olarak değerlendiriliyor.**

İstanbul (Gerçek) — Milli Eğitim Bakanı Necdet Uğur, İstanbul'da basına verdiği yazılı demeçte, çeşitli illerde 45 yeni Teknik Yüksek Okul daha açılacağını söyledi.

Necdet Uğur, yazılı demecinde, bu okullardan 40'ının 1979 yılı Kasım ayında öğretime başlayacağını, 5'inin ise 1980 Şubat ayında açılacağını kaydetti. Açıklamada, 1979 üniversite sınav-

Devamı s. 5, sütun 2'de

gedik

ÖLSEK!

İş adamları 1978 yılında yüzde yüz kâr ettiklerini açıklamışlardı.

Şimdi de Ankara Sanayi Odası raporunda «Özel Sektörün öldürüldüğü» söyleniyor.

Ah biraz da biz ölsek!

taşı

Anarşiyi yaratanlar kimlerdir?

İlkay İZER

Anarşi, sözlük anlamı ile iktidar yokluğu, başsızlık, otorite tanımama anlamına geliyor. Bu anlamı ile Türkiye'de anarşi hemen her alana yayılmış durumda. Öncelikle iktidar sahipleri anarşik davranışların başını çekmektedirler. Demirel ve MC iktidarları Danıştay kararını uygulamamakla önemli bir otorite bunalımı yaratmışlardır. Demirel'e göre, Danıştay, Yargıtay, Sayıştay ve Anayasa Mahkemesi gibi kurumlar ve bizatihi Anayasa, otoriteyi paylaşan ve yürütme erkinin gücünü sınırlayan, anarşiye yol açan kurumlardır. Yargı, Erk'inin bazı kararlarının, doğrudan yürütme erk'ini kullanma anlamında yorumlanabilmesi belki bir gerçek payı taşımaktadır. Ancak Demirel ve Türkeş gibilerinin şikayet ve istekleri yasama, yürütme ve yargı gibi klasik devlet güçlerinin tümüne hükmetmeyi amaçlayan bir despotluk özleminden kaynaklanmaktadır. Bu özlem sadece klasik devlet güçlerinin değil bugün, yayın gibi modern güçleri de kapsamaktadır. Demirel'in iktidar dönemlerinde de muhalefette olduğu gibi TRT'den şikayetçi olduğu unutulmamalıdır. Despotluk özlemi Demirel'e özgü kişisel bir tutum olmaktan çok, sınıfsal bir eğilimi yansıtmaktadır.

SERMAYE BİRİKİMİ VE ANARŞİ

Bugün Türkiye'de hayatın bütün alanlarında, bir çok başlılık ya da başsızlık, kısaca Anarşi görmek mümkündür. Anarşinin en yaygın olduğu alanlardan biri de Ticaret ve Sanayi alanıdır. Otorite'nin en fazla hiçe sayıldığı alanlardır. Bu konudaki en güzel örnekleri de yüce Demirel ailesinden alabiliriz. Yahya Demirel'in serüveni başından sonuna otorite tanımazlığın somut kanıtları ile doludur. Olayın başlangıcında, sahte belge düzenlemek, yalan beyanda bulunmak, usulsüz kredi kullanmak vb. unsurlar yer almıştır. İş ortaya çıktıktan sonra, zamanın Maliye Bakanı sanığı savunmuştur. Kamuoyu ve basının zorlamasıyla askerlik görevini yapan Yahya, burada da otorite tanımamış, ticarete devam etmiştir. Mahkumiyet kararından sonra yurt dışına kaçışı da otorite tanımamazlığın son noktası olmuştur.

Yahya Demirel olayı pekçok siyasi spekülasyona alet edildi. CHP'nin işi gevşek tutması, konuyu sadece Demirel'i sıkıştırma aracı olarak görmesi yüzünden eskimiş, modası geçmiştir. Olayla ilgili olarak Amca Demirel'e suçlama yöneltmek dönemi de kapanmış görülmektedir. Bizim amacımız da bu değil. Ancak bu ünlü olayın ardında Ticaret ve Sanayi alanında hergün yüzlercesi görülen anarşik olayları gözönüne sermek istiyoruz. Bu anarşi sadece kişilerin ahlâki değer yargılarının bozukluğundan, onların erdemsizliklerinden kaynaklanmıyor. İşin temelinde, sadece ve sadece sermaye birikimini esas alan ve bu yolda her türlü kuralı, otoriteyi, değer yargısını hiçe sayan dünya görüşü yeralmaktadır. «Bırakın yapsınlar, bırakın gecsinler» felsefesi, Türkiye'de düşünce alanında pek geçerli değildir, ama ticaret alanında işlev sahibidir. Hatta, diyebiliriz ki sermaye birikiminin Türkiye'deki temel iticilerinden biri, belki en önemlisi budur. «Gemisini kurtaran kaptan» olmak ya da «kafayı çalıştırıp köşeyi dönmek» aslında, konulmuş kuralları ve otoriteyi bir yana itebilmek, onlardan sıyrılmanın yolunu bulabilmek demektir.

Bu gelişim, bir yanı tekelci montaj sanayiine diğer ucu binlerce küçük imalathaneye dayanan güçsüz ve son derece masraflı bir sanayi dokusunu bünyesinde barındırmaktadır. Onbinlerce küçük atölye ve dükkân, kentleşme ve ekonomik büyüme yollarında engeldir. Ancak, bu kesimler tekelci burjuvazinin temel siyasi dayanaklarından birisidir. Tekelci burjuvazi de bunu bilmektedir, ancak gelişen işçi sınıfının karşısına dikebileceği bu önemli sosyal katmandan vazgeçememektedir. Özellikle nüfusu ikiyüzbinin altında olan kentlerde MHP ve MSP'nin gelişmesi ve esnaf katmanlarının siyasi işlevlerini açıklamaktadır.

ANARŞİ TEŞVİKÇİLERİ KİMLERDİR?

Tekelci burjuvazinin, siyasi egemenlik kurma ve sermaye birikimi sağlama yolunda nasıl bir anarşi yarattığını yukardaki satırlarda açıklamaya çalıştık. Ancak tekelci burjuvazinin sözcüleri sadece bununla yetinmemektedirler. Açıktan açığa anarşi tahrikçiliği de yapmaktadırlar. Bu konuda da çok zengin örnekler vardır. «İti ite kırdırma» sözleriyle açıklanan politika bu tutumun en belirgin örneklerinden biridir. Bilindiği gibi Demirel-Sükan ikilisi 1968'lerde öğrenci gençlik içinde gelişen sosyalist akımı dejenere etmek için bir yandan ajan-provakatörler kullanırken, öte yandan silahlı sağcı gençlik örgütlerinin gelişmesine göz yummuş, teşvik etmişlerdir. Bugün ortaya çıkan silahlı eylemciler büyük ölçüde bu teşvikin, bu politikanın ürünleridir.

Aynı konudaki son örnekte yine Demirel'in ağzından net bir şekilde ifade edilmiştir. Demirel «Komünistlerin canı cehenneme» demekle, bazı kişilerin katledilmeleri için fetva vermiştir. Bu sözler sadece siyasi cinayetleri değil, aynı zamanda kitlesel katliamları da teşvik etmekte, yurttaşların birbirlerini kırması için onları tahrik etmektedir. Eğer bir ülkede on yıl başbakanlık yapan, bir büyük parti başkanı bunu yapabiliyor, söyleyebiliyorsa o ülkede anarşi, yani otorite tanımazlık bizzat otorite olması gerekenlere kadar yayılmış ve bizzat onlar tarafından yaratılıyor demektir.

AŞIL SOL OYLARI CHP'YE ÇEKME GİRİŞİMLERİ «FAŞİZMİN İŞİNE YARAR»

Aydoğan GEZER

Sol'un birliğini savunan Oktay Akbal, oy verme gününe az bir süre kala yine CHP'ye oy verilmesi gerektiğini yazmaya başladı. Oysa Halk Partisi'nin, kitlelerin demokratik özlemlerine taban tabana zıt bir politika izlemesi sayın Akbal'ın da tepkisini çekmiş, bu nedenle CHP'nin desteklenmesinin kolay olmayacağını bir kaç kez dile getirmişti. Şimdi seçimlere az bir süre kala fikrini değiştirip yine CHP'ye oy verilmesini istemesi, doğrusu kolay anlaşılır bir olgu değildir.

Sayın Akbal, yine CHP'ye oy verilmesi zorunluğuna gerekçe olarak soldaki bölünmüşlüğü ve dağınıklığı göstermekte, bu nedenle CHP'nin sol'unda kalanlara verilecek her oyun heder olacağını ileri sürmekte, hatta işi, «bu partilerin bu bağımsız adayların alacakları her oy ne yazık ki, sağa, faşizme yarayacak» demeye kadar vardırmaktadır. (Bkz. Cumhuriyet, 6 Ekim 1979).

Her şeyden önce sayın Akbal'la aramızdaki basit **aritmetik** anlaşmazlığa parmak basmak gerekir. Sol'a verilecek oylar acaba neden **faşizmin** işine yarayacaktır? Bunun «aritmetik» gerekçesini, sayın Akbal açıklamalıdır. Şayet saflar, bir yanda faşistler, tüm gericiler yani demokrasi düşmanları, öbür yanda da faşistlerin ve gericilerin boy hedefi yaptıkları sosyalistler, ilericiler, sosyal demokratlar olarak belirginleşmişse, verilen oy ister solcuya ister sosyal demokrasiye olsun, yine aynı tarafta, demokrasi saflarında kalacak, demokrasi saflarının toplamında bir değişme olmayacak demektir. Yani sola oy vermenin faşizmin işine yarayacağı iddiasını, çok basit bir aritmetik kuralı kolayca çürütmektedir.

Sayın Akbal'ın sola verilecek oyların faşizme yarayacağı iddiası böylesine mesnetsizken, bu gerekçeyle sol oyları sosyal demokrasiye çekmeye çalışmak, işte asıl **bu faşizmin işine yarar.** Sayın Akbal'ın farkında olmadan düştüğü tuzak budur.

Bugün iki yıllık icraatından sonra sosyal demokrasiden kendilerine **hiç bir hayır çıkmayacağını** kavramış yüzbinlerce işçi, emekçi vardır. Bunlar artık çareyi sosyalizmde, kendi mücadelelerini, kendilerinin kotarmasında görmektedirler. Değil sayın Akbal'ınki gibi kolayca çürütülen gerekçelerle, en makul görülebilecek nedenlerle bile, bu insanları Halk Partisi'ne oy vermeye ikna etmek mümkün değildir. Onların özlemi sol'un birliği, solda güvenecekleri güçlü bir alternatiftir. İşte bu durumda **solda yeralanların hepsini horlayarak,** sol'un dağınıklığını, birliğin imkânsızlığını işleyerek Halk Partisi'ne oy verilmesi çağrısında bulunmak, olsa olsa bazılarının siyasetten uzak durmalarına yol açar. Sosyal demokrasinin hızla iflasından sonra yeni aranışlarını şekillendiremeyen bazıları —elleri CHP'ye oy vermeye yanaşmayacağından—, sol'un dağınıklılığı meselesini aydınlığa kavuşturamazlarsa, siyasetten ve sandıktan uzak durmayı yeğleyebilirler. Ve böylece demokrasi saflarının oy yüzdesi düşebilir. **Bu da gericiliğe ve faşizme yarar.** Yani Sayın Akbal'ın korktuğu, asıl kendi söylediklerine kulak verenler çıkarsa başına gelir!

Kaldı ki, sayın Akbal sol oyların yine Halk Partisi'ne gitmesini isterken seçmenin kişiliğini de hafife almaktadır. Sosyal demokrasi, hem çalışan milyonlarca insanı, onların örgütlü mücadelesinin onurlu temsilcileri DİSK'i, TÖB-DER'i, diğer meslek ve kitle örgütlerini karşısına almasıyla, hem de anti-komünizmiyle açıkça sol ve solcu düşmanlığı yapmıştır. Şimdi, bütün bu olumsuzluklarla donanmış bir partiye solcuların, sosyalistlerin, ilericilerin oy vermelerini istemek, onları sebepsiz yere kişiliklerini bir kenara bırakmaya çağırmak demektir. Biz solda birlik konusunu işleyen ve isteyen Sayın Akbal'ın, kendi elinin, yine CHP'ye oy vermeye nasıl varacağını doğrusu merak ediyoruz.

Bütün bunlar bir yana sayın Akbal'ın görmezden geldiği bir nokta var. O da, emekçilerin solda birlik özlemlerini hayata geçirmekte olması. Sayın Akbal sol'da dağınıklılığı dile getirirken birlik uğruna varını yoğunu harcayanların olumlu girişimlerini ve politikalarını görmezlikten geliyor. Birliğin kendiliğinden gerçekleşmeyeceğini, birlik isteyenlerin de birlikte politikaları destekleyerek birliğe katkıda bulunmaları gereğini unutuyor. Ama birlikten yana işçiler, emekçiler, birliğin ancak kendi elleriyle kendi yapıcı katılımlarıyla gerçekleşeceğini anlıyorlar. Ve birlikçi politikaları oylarıyla da desteklemeye hazırlanıyorlar.

SOSYALİST ÜLKELERDEN

Inturist: Dünyanın önde gelen turizm örgütü

Sovyetler Birliği'nin 1929'da kurulan turizm örgütü INTURİST, dünya çapında yaygındır. INTURİST, 150 ülkede 700 yabancı turizm örgütüyle işbirliği halinde çalışıyor.

Sovyetler Birliği'ni tanımak isteyenlerin gezilerini gerçekleştiren bu dev turizm kuruluşu, 1956'dan beri çalışmalarını daha hızlandırmış bulunmaktadır. 1956 yılında Sovyetler Birliği'ne 500 bini aşkın turist gelirken, 560 bin Sovyet yurttaşı da yurtdışına gezi yapmıştı. 1971 de Sovyetler Birliği'ne gelen turist sayısı 5 misli artış göstermiştir.

Sovyetler Birliği'nin bütün cumhuriyetlerinde tabiat, tarih ve sanat zenginliklerini tanıtan turizm kuruluşları bulunmaktadır. Öte yandan, her Sovyet yurttaşı, INTURİST'in imkân ve kolaylığından yararlanabilmektedir.

Kapitalist dünyanın sosyalizmi karalamak amacıyla yaptığı gerici propaganda, Sovyetlerde turizm faaliyetinin yasaklandığını da öne sürer. INTURİST'in çalışmaları, bu propagandayı yalanlamaya yetmektedir.

Kendisiyle bir görüşme yaptığımız Azerbeycan SSCB'nin Dış Turizm Müdürlüğü yetkilisi Efendiyev Tamerlan, bu konuda şöyle demektedir: «Yurttaşlar, istediği yere serbestçe gidip gelebilir. Dinlenme yerlerinde, prevantoryumlarda dinlenirler. Buralarda, işçi ve emekçilere % 30 - 70 arasında indirim yapılır.»

Sovyetler Birliği'ni tanımak için reklâmlarla yetinilemiyeceğini belirten Tamerlan, şunu söylüyor:

«Sovyetler Birliği gerçeği, dergi ve gazetelerdeki reklâmlardan daha iyidir.»

TÜM-DER: «Kreş için mücadelemiz sürecek»

Sakarya (Gerçek) — TÜM-DER Sakarya Şubesi sekreteri Hacer Şakar, yapıtığı açıklamada memurlara yönelik baskıları kınamış ve acil talepler doğrultusunda memurların verdiği mücadelenin süreceğini bildirmiştir. Şakar'ın açıklaması şöyledir;

«Bugün memurlar üzerindeki baskılar daha da yoğunlaşmış, üyemiz memurlara örgütlü olmalarından dolayı baskılar artmıştır. Acil taleplerimizden olan grevli toplu sözleşmeli sendika hakkımızı alma mücadelemiz, son gelişen olaylarla daha da geniş boyutlar kazanmıştır. Öte yandan, acil taleplerimizin başını çeken, çalışan kadınlarımızın belini büken kreş ve ana okulu sorunu gün geçtikçe daha vahim boyutlara ulaşmaktadır. Bu talep ülkemiz genelinde kendini tüm açıklığı ile gösterirken, İl'imiz'de de bunu görmemek mümkün değildir. Bugün İlimizde üç tane ana okulu vardır.

Bunlardan ikisi çift tedrisatlı çalışmakta tam gün çalışan annenin ihtiyacını karşılamamaktadır, diğer bir okulda ise, tam gün olmasına rağmen çok az tutulan kontenjan ve üst düzeydeki yöneticilerin çocuklarının alınması nedeniyle yararlanılamamaktadır.

Adapazarı'nda memur olarak çalışanların yarısını aşan çalışan kadın sayısına rağmen, bu okullar artan talebe nasıl cevap verebilecektir?

Bu istemlerimizi ilgili yerlere duyurabilmek, olanakları değerlendirebilmek ve talebimizi gerçekleştirmek için bugüne dek sürdürdüğümüz mücadeleyi aynı kararlılıkla sürdüreceğiz» demiştir.

Kaçak inşaatlara el altından izin veriliyor

BELEDİYE ZABITASINDA YOLSUZLUK

(İstanbul, Özel) — İstanbul Belediye Zabıta Teşkilâtında özellikle kaçak inşaat konusunda önemli yolsuzlukların yapıldığı, kaçak inşaatlara izin verenleri değil, suçsuz alt kademedeki memurları cezalandırmak cihetine gidildiği bildirilmektedir.

Beyoğlu Şubesi Kasımpaşa Başkomiserliğinde görev yapan Zabıta Başkomiseri Muammer Dayır, İstanbul Belediye Zabıtasındaki yolsuzluklar konusunda şunları söylemiştir.

«Beyoğlu Belediye Şube Müdürlüğüne bağlı bulunan Kasımpaşa Nahiyesinde 107 adet kaçak inşaat tesbit ederek gerekli işlemin yapılması için zabıtlarını tuttuk ve ilgili makama gönderdik. Ancak bunlardan yirmibeşi hakkında gerekli işlemin yapıldığını, diğerleri hakkında hiç bir işlem yapılmadığını söylemeliyim. Kaçak inşaatlara el altından izin verenler, daha sonra bölgede görevli memurlara bunları yıktırtmak için emir vermektedirler. Bölgemizde de böyle bir durum sözkonusudur. Bu konuda gerekli belgeler elimizdedir. Ayrıca Zabıta Müdürlüğünden 14.1.1979 tarih ve 489 sayı ile başkanlığa verilen 17 ekli yolsuzluk dosyası tam 9 aydır Başkan Yardımcısı Ayfer Atay'dadır ve hiç bir işlem yapılmamıştır. Belediye yetkilileri sürekli olarak alt kademedeki memurlarla emekçi halkı karşı karşıya getirmeye ve böylece sorumluluklardan kurtulmaya çalışmaktadırlar. Ancak, biz buna imkân vermeyeceğiz.»

Pancar üreticileri üzerindeki alicengiz oyunu

● PANCAR ÜRETİCİSİ İSTASYONDA BEKLETİLİYOR

Denizli'nin Goncalı köyü istasyonunda, çevre köylerden gelen üreticiler, vagon yokluğundan bekletiliyor. Bin bir zorlukla yetiştirdiği pancarını traktör kiralayıp Goncalı köyüne getiren üreticiler, Burdur'a şeker fabrikasına götürmek için haftalarca bekletiliyor. Yetkililer, üreticilerin başvurusu karşısında hiç bir şey yokmuş gibi davranıyorlar. Üreticiler, «taban fiyatlarının düşüklüğü yetmezmiş gibi, bir de burda onca sıkıntı çekiyor, masrafa giriyoruz» demektedirler.

Çağatay Anadol Bakış

Hazırlık

«Demokrasinin askıya alınacağı» dedikoduları yaygınlaşıyor, bu yöndeki umutlar yeşeriyor ya, tekel uşaklığına heveslenenler de hazırlıklarını ilerletiyorlar. Daha şimdiden, yüzlerindeki maskelerini çıkarmadan bir araya geliyorlar, «size en iyi biz hizmet ederiz, bizi seçin» diye tekelcilere yaltaklanıyorlar. «Forum» diye kovmuşlar hazırlığın adını ve bir «maskeli balo» gibi atın izi itin izine karışmış bu dergide. Vakitleri az. Ne diyeceklerse bir an önce söylemelidirler. Onlar da öyle yapıyorlar.

«Bu noktada iş güvenliği ile ilgili hükümlerin aynen uygulanması halinde bir çok devlet fabrikasının kapatılması gerçeğinin bilinmesinde yarar vardır. Kamu kesimine ait fabrikalara uygulanmıyan bu hükümlerin, ısrarla özel kesime ait fabrikalara uygulanmak istenmesini anlamak mümkün değildir.» (Forum dergisi sayı 2).

Çıkın çıkın. Biraz daha başınızı çıkarın delikten. Sizi bir yerlerden değil, çok yerlerden tanıyoruz. İklim sizin için yumuşadı. Size çok ihtiyacı olacak işadamlarımızın. Yaladığınız kemiklerdeki yağ artıkları biraz daha fazla olacak. Hah şöyle!

«Özellikle her güvenlik önleminin bir maliyeti ve gelişmekte olan sanayiler için aşırı ve gereksiz güvenlik önlemlerinin, üretimi durduracak kadar yıkıcı olabileceği bilinmelidir.» (Aynı yer)

Anlayan anlar. Hele işçiler çok iyi anlar bu adamların dilinin üstündeki baklanın ne anlama geldiğini. Kapitalizmi mal ticareti olarak gören darkafalılara karşılık, onu kan ticareti olarak görenlere daha çok iş düşecek önümüzdeki günlerde Halkın demokratik yumruğu altında, daha altı yıl önce cil yavrusu gibi öteye beriye dağılmış, kovuklarına girmiş bu solucanlar şimdi yeni bir heyecanla güneşin altına çıkmaya özeniyorlar. Ama biraz daha cesaret. Şöyle uzatın başınızı da anlayalım ne demek istediğinizi.

«Sonuç olarak iş güvenliği ile ilgili yetkili makamların üretim ve istihdamı olumsuz olarak etkileyecek davranışlardan kaçınmalarının ve soruna ülke gerçeklerini göz önüne alarak yaklaşmalarının gerekli olduğunu söyleyebiliriz.» (aynı yer)

Bir de imzanı atsan ya altına. Bu kadar orijinal düşüncelerin sahibi olmak senin için bir şeref olmalıdır. Nasıl olsa tanıyacağız seni bir gün.

İşte, «ara rejim» heveslerinin cazibesine kapılıp «göreve» hazırlananlar bunlar. İşçi, emekçi kanı ucuza kapatılsın istiyorlar. Kapitalist pazar «can pazarı» olsun diyorlar.

Eğer bıçak gibi, demokrasiyi bir yerinden kesip «ara»ya girebilirlerse, bunların imzalarını da tanıyacağız. Şimdiden biliyoruz ya neyse. Onlar, işçilerin can güvenliği kaldırılsın derken kendi can güvenliklerini sağlama almak için bu kadarcık bir kurnazlığı deniyorlar.

Ne yapmak istediklerini bilmek için kimlerin gelmek istediğini de bilmek gerek. Ve kimleri kullanmayı hesaplıyarak...

11 kişilik boş kadro için 111 kişi başvurdu

Trabzon (a.a.) — 7 asistan ve 44 okutman alınması gereken Trabzon İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ndeki giriş sınavlarına 111 kişi başvurmuştur.

1979 - 1980 döneminde öğretime geçmesi kesinleşen Trabzon İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nin öğretim üyesi kadrosunun tamamlandığını bildiren Akademi Başkanı Prof. Mehmet Yazıcı, alınacak 11 kişilik asistan ve okutman için 111 kişinin başvurmasının sevindirici olduğunu söylemiştir.

Dün yapılan asistan ve okutman sınavlarında profesörlerden kurulu 10 kişilik bir dil ve bilim jürisinin görev yaptığını bildiren Prof. Dr. Mehmet Yazıcı şöyle demiştir:

«Yeni öğretime geçecek olan akademimizin başarılı öğretim üyelerine ve asistanlara teslim edilmesi için çalışıyoruz. 11 kişilik boş kadroya 111 kişinin başvurması sevindiricidir. Başvuranlar arasında, akademimize en yararlı olacağını tahmin ettiklerimizi seçeceğiz. Sonuçların yakında açıklanacağını umuyorum. Sınav sonuçlarının kesin olarak belirlenmesinden sonra önkayıtlara başlayacağız.»

Okurlardan

Eller aya gide dursun!

Eller ay'a gide dursun, yurdun bir çok yerinde halk yaya bile gidemiyor. Binlerce köylünün ya yolu yoktur, ya kullanılacak durumda değildir. Gelişmiş ülkelerde bırakın yolsuz köy bulmayı, yolların hepsi asfalt döşelidir. Ama, biz asfalt yoldan geçtik, doğru dürüst ulaşımı sağlayacak yollarımızın üzerine bir köprü bile yaptıramıyoruz.

Fotoğrafta görülen ağaç köprü yıllarca yaya ulaşımını sağlamış bir köprüdür. Hem de yüzlerce köyü ve Kovanlık bucağını Bulancak ilçesine bağlayan yol üzerinde. Özellikle ilkokula giden öğrencilerin korkulu rüyası olmuştur bu köprü şiddetli kış günlerinde. Maden Köyü sınırları ve Domuz Deresi üzerinde bulunan bu köprü her kış yağan yağmurlardan oluşan sellerde yıkılmakta yerine bir yenisi yapılmaktadır. Kış günlerinde ve yağışlı mevsimlerde oto sürücüleri taşkın sel sularının inmesini beklemekte ondan sonra buradan geçmektedirlar.

Ancak, şimdi bu ağaç köprünün yerine beton köprü yapılması kararlaştırılmış ve inşaata da başlanılmıştır.

Köprü inşaatının kıştan önce bitirileceği söylenilmektedir. Eğer köprü kıştan önce bitirilemezse yine burası yayaların ve oto sürücülerinin korkulu rüyası olacaktır.

Dedik ya eller ay'a gidiyor, biz doğru dürüst yaya bile gidemiyoruz. «Böyük Türkiye», «sanayileşen Türkiye» diyenlere sormak lazım. Bu durumda, bu halimizle mi? Orta Çağ metotlarıyla ulaşımı sağlamaya çalışan halkımızı bu tür yalanlarla kandıracağını sanan politikacılar yanıldıklarını elbet bir gün göreceklerdir.

Her türlü alt yapı tesislerinden yoksun olan bir ülke için «Böyük Türkiye» diyenlerin durumlarına acımak lâzım.

Sa'm SENEL
BULANCAK

OPEC ve Petrol

● **Emperyalistler OPEC'te anti-emperyalist ilke ve amaçların hakimiyetini engellemek üzere girişimlerini sürdürüyorlar.**

● **OPEC üyesi ülkelerdeki petrol kaynağı sosyalist olmayan ülkeler açısından toplamın % 81'ne ulaşıyor.**

● **1978'de sanayileşmiş kapitalist ülkelerin tüm petrol ürünleri toplam tüketiminin yüzde 65'ini OPEC karşıladı.**

OPEC 1960'da kuruldu. Irak, İran, Kuveyt ve S. Arabistan'a daha sonra Cezayir, Ekvator, Gabon, Endonezya, Libya, Nijerya, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri de katıldı. Örgüt üye ülkelerin petrol bakanlarının iki yılda bir yaptıkları toplantılarla yönetilmektedir.

1979 başlarında OPEC ülkelerindeki petrol kaynağının 60.300 milyon ton olduğu tahmin edilmiştir. Bu miktar sosyalist olmayan ülkeler açısından toplamın yüzde 81'ini oluşturmaktadır. 1978'de OPEC ülkelerinin ürettiği 1.462 milyon ton petrol kapitalist ve gelişmekte olan ülkeler üretimi toplamının yüzde 62'sini meydana getirmiştir.

Sanayileşmiş kapitalist ülkelerin tüm petrol ürünleri toplam tüketiminde OPEC petrolü. ilk olarak 1967'de yüzde 50'yi geçmiş ve 1973'te yüzde 71'lik bir orana varmıştır. Bu oran 1978'de yüzde 63-65 olmuştur.

OPEC, her üye ülkenin kendi petrol kaynaklarını kendi ulusal çıkarları doğrultusunda kullanmak ve bunlar üzerinde uluslararası tekellerin amansız sömürüsüne son vermek üzere girişimlerde bulunmuştur. OPEC'in mücadelesi sonunda tekellerin egemenliğini kırmak yolunda önemli adımlar atılmıştır. Örneğin OPEC'in çabaları sonucu üye ülkelerin petrol gelirleri 1960-73 yılları arasında ortalama olarak ton başına 6 dolardan 17 dolara yükselmiştir. Ancak bunlar emperyalist tekellerin yüksek kârlarını pek etkilememiştir. Batılı uzmanların tahminlerine göre, 1973'de Batı Avrupa OPEC petrolünün her tonundan 105 dolarlık kâr sağlarken, bunun yalnızca 17 doları OPEC ülkelerine ödenmişti.

Eşitsiz anlaşmaların tâdili yoluyla pek fazla bir sonuca gidilmeyeceğinin anlaşılması üzerine 1970'lerde gelişmekte olan ülkelerin bir kısmı petrol üretimi ve satışını denetim altına alarak, yabancı şirketleri millileştirmişlerdir. Cezayir, Irak ve Libya 1971-73 döneminde millileştirmeleri tamamlayan ilk ülkeler olmuştur. 1974'e varıldığında Suudi Arabistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri ve Nijerya topraklarındaki petrolün yüzde 60'ını tamamen kontrol altına almışlardı. Venezuela ise 1976'nın ilk aylarından başlayarak tam bir millileştirmeyi gerçekleştirmiştir. Sonuç olarak OPEC üyesi ülkelerin toplam petrol üretiminde kamu sektörünün payı 1970'lerde yüzde 1 kadarken, 1978'de yüzde 80'e varmıştır.

Tüm bu gelişmeler sonucunda OPEC üyeleri kapitalist petrol piyasasında güçlü bir konuma sahip olmuşlardır. Petrol fiyatları ve ödeme koşulları yeniden düzenleme konusu olmuş, ilk olarak Ocak 1974'de fiyatları ton başına dört misline çıkararak 80-85 dolara yükseltmişlerdir. Yeni düzenlemeler OPEC kârını 1973'de 23,000 milyon dolardan daha sonraki yıllarda 100.000-130.000 milyon dolara yükseltmiştir.

Ne var ki, bu kârlar gelişmiş kapitalist ülkelerle olan ticarette mamul malların fiyatlarının sürekli gösterdiği artık karşısında düşme kaydetmektedir. 1974-78 döneminde OPEC gelirlerinde Batının mamul malları fiyatlarında görülen artış nedeniyle yüzde 27'lik bir düşme görülmüştür. Diğer bir deyişle 1978'de OPEC ülkelerinin petrol ihracatından kazandığı 130.000 milyon dolar, 1973 fiyatlarıyla 95.000 milyon dolar etmektedir. Yani OPEC 350 milyon ton petrolü bedavadan gitmiş olmaktadır.

Batı'daki enflasyon nedeniyle uğranılan kayıpları kapamak üzere OPEC 1975'den bu yana fiyatları birkaç kez yükseltmiştir. Ve son olarak Nisan 1979'da yüzde 9'luk bir artışla fiyatlar ton başına 93 dolardan 107 dolara çıkarılmıştır.

OPEC'in petrol fiyatlarına yaptığı zamlar özellikle son yıllarda Batı'daki ekonomik **krizin, kitlesel işsizliğin,** enflasyonun nedeni olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Ne var ki, sıkça tekrarlanmasına rağmen bu iddianın inandırıcı olmadığı açıktır. Örnek vermek gerekirse, kendi petrol kaynağı olmayan Fransa'nın petrol fiyatlarından son derece etkilenmesi gerekirken, son zamanlarda Fransız ekonomistlerinin yaptığı hesaplamalara göre, son üç yılda yüzde 32'ye kadar yükselen fiyat artışı endeksinde benzin ve akaryakıt payı yalnızca yüzde 2,7 kadardır.

ABD'nin aylık petrol ithalatı 4.000 milyon dolar tutarındadır. Oysa ABD'nin kendi petrol kaynakları vardır. Ne var ki, özellikle Arap ülkelerinden yapılan ithalat tekellere daha fazla kâr bırakmaktadır. Petrol tekellerinin, özellikle ABD petrol tekellerinin, petrol çıkarımının kendi ülkelerindekine göre daha ucuza mal olduğu gelişmekte olan ülkelerin petrol kaynaklarını sömürerek milyarlık kazanç sağladıkları ve bu amaçla kendi ülkelerindeki yatakların işlenmesini yıllardır maksatlı engelledikleri bilinmektedir. Ve yine ucuz petrol ithal etmeye alışık olan ABD tekellerinin Amerikan piyasasına yakıt verilmesini bilinçli olarak engelleyerek, «benzin sıkıntısı» yaratmaya ve fiyatların spekülatif artışlarını körüklediği de bilinmektedir. İşte tekellerin bu uygulamaları karşısında OPEC'in petrol fiyatlarını yükselterek kendi doğal kaynaklarından elde edilen kazançtan tam olarak yararlanma isteği karşısında emperyalistlerin şikayetleri hiç de inandırıcı değildir.

Gelişmekte olan ülkelerin büyük bir çoğunluğu OPEC'in anti-emperyalist ilke ve amaçlarını desteklemektedir. Ancak özellikle, S. Arabistan, gerici Arap emirlikleri gibi müttefikleri aracılığıyla emperyalizm bu birliği içeriden tehdit etmeye çalışmaktadır. Bu arada bir yandan da petrol gelirlerinin Batı'ya çekilmesi için girişimler sürmektedir.

Nitekim S. Arabistan, Kuveyt, BAE ve devrik Şah yönetiminin Batı'da 1978 sonunda 180.000 milyon dolara yakın bir yatırım yaptıkları bildirilmektedir. **Ne var ki, emperyalistlerin tüm çabalarına rağmen OPEC üyeleri arasında birlik her geçen gün güçlenmektedir.**

ABD enflasyona karşı önlem alıyor

Washington (a.a.) — Birleşik Amerika Federal Rezerv Bankası Başkanı Paul Volcker, düzenlediği basın toplantısında, «para hacminin genişlemesini ve netleyebilmek, sermaye piyasasındaki ve hammadde borsasındaki aşırı spekülasyonları sınırlamak, böylelikle banka kredilerini daha iyi deenflasyoncu baskıları azaltmak amacıyla» yeni önlemler alındığını bildirmiştir. Volcker'in açıkladığı üç önlem şudur:

1 — Federal Rezerv Bankası'nın iskonto haddi % 11'den % 12'ye çıkarılmıştır. Böylelikle iskonto haddi, Birleşik Amerika tarihinde şimdiye kadar görülenin en yükseğine ulaşmıştır.

2 — Belirli bir düzeyden sonra, bütün bankalara, mevduatların % 8'ine eşit tamamlayıcı bir ihtiyat bulundurma zorunluluğu konmuştur.

3 — Federal Rezerv Bankası'nın para siyasetinin izlenmesinde bir değişiklik yapılmıştır. Federal Rezerv Bankası, önümüzdeki yıldan başlayarak. «kısa vadeli tahvillerin faizlerindeki dalgalanmalardan çok, bankaların ihtiyatlarındaki günlük işlemlerle» uğraşacaktır.

Volcker, bütün bu önlemleri, son haftalarda kendini gösteren para hacmindeki ve kredilerdeki aşırı şişkinlikle mücadeleyi amaçladığını söylemiştir. Volcker, bu önlemlerin, «Piyasayı yatıştıracağı ve olumlu etkiler yapacağı» umudunu belirtmiştir.

Gelişmekte olan ülkeler güç durumda

● **Gelişmekte olan ülkeler Dışişleri Bakanları, ülkelerinin ekonomilerine yardım edilmesini istediler**

Birleşmiş Milletler, (a.a.) - Birleşmiş Milletlerde toplanan, gelişmekte olan ülkeler Dışişleri Bakanları, bir bildiri yayınlayarak, ülkelerinin ekonomilerine yardım için girişimlerde bulunulmasını istemişlerdir.

Yayınlanan bildiride, sanayileşmiş ülkelerin pek çoğunun, gelişmekte olan ülkelere dünya ekonomisinden daha iyi bir pay verme görüşmelerinde, «Olumsuz tutum» içine girdiği kaydedilmiştir. Bildiri yayınlayan gelişmekte olan ülkeler Dışişleri Bakanlarından oluşan bir grup, gelişmiş ülkelerin, 1980'lerde, gelişmekte olan ülkelerin kalkınması için isteksiz bir havaya girdiklerini vurgulamıştır.

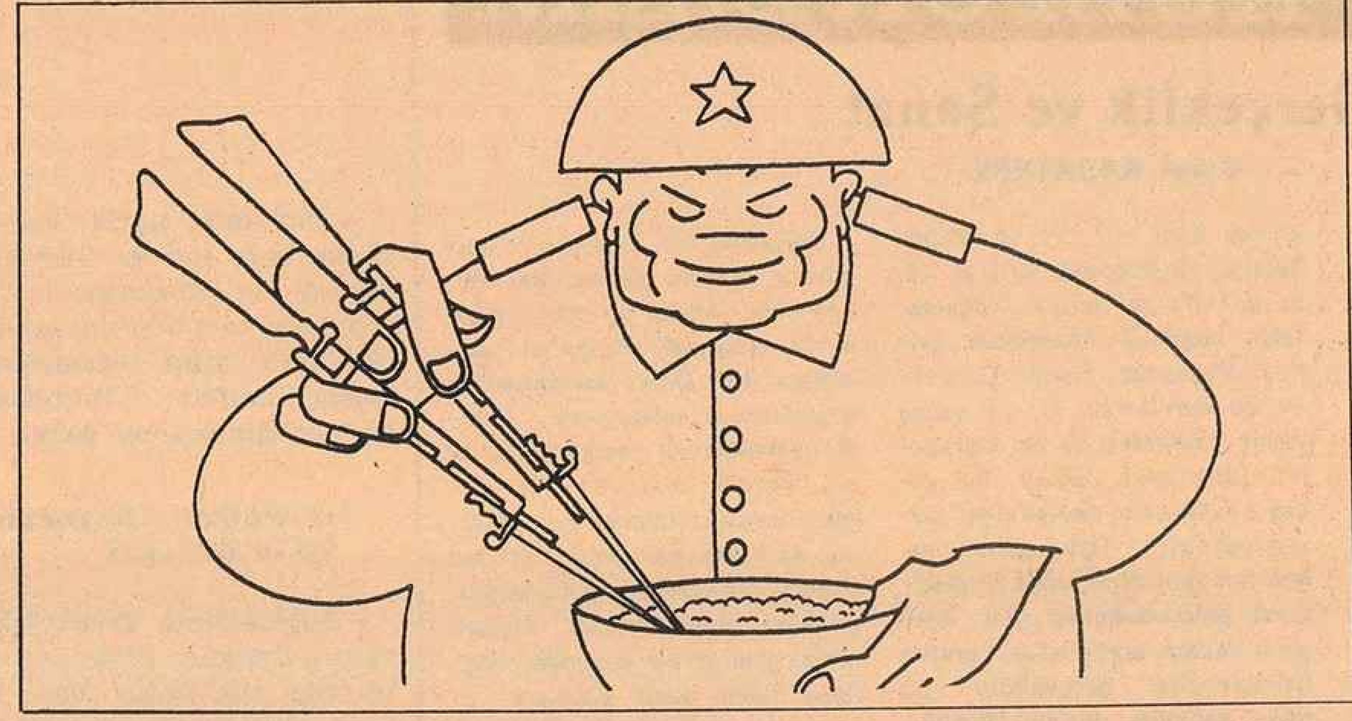
Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun, 34'cü oturumunda biraraya gelen Dışişleri Bakanları dünya ekonomisinin, İkinci Dünya Savaşı sonundan bu yana çok ciddi bir bunalım içine girdiğini ve bu bunalımın dünya ekonomisindeki dengesizlikten kaynaklandığını önemle vurgulamışlar; bunun da gelişmekte olan ülkelerde baş gösteren iç dengesizlikler ve sanayileşmiş ülkelerin uluslararası ekonomik ilişkilerde yoksul ülkelerin haklarını tanımayı reddetmeleriyle kanıtlandığını hatırlatmışlardır.

Ayrıca, gelişmiş ülkelerin koruyuculuktan uzak tutumunun dünya ticaretinde bir dengesizlik yarattığı gibi, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin ekonomilerine de zarar verdiği belirtilmiştir.

Mao halkı aç bırakmakla suçlandı

● **Çin Komünist Partisi yayınladığı bildiride sadece pirinç üretimi siyasetine son verileceğini açıkladı.**

Çin Komünist Partisi bir bildiri yayınlayarak Mao'nun halkı aç bıraktığını açıklamıştır. Komünist Parti'si'nin resmi yayın organı olan gazetelerde yayınlanan bildiride, Çin halkını açlıktan kurtarmak istiyen bugünkü yönetimin tarımsal üretimi geliştirmek amacında olduğu belirtiliyor.

Çin'in bundan sonra tarımda makinalaşmaya hız vereceğini belirten bildiri, dışarıdan tarımsal kredilerin alınacağını da ekliyor. Böylece Çin'in sadece pirinç üretme siyasetini terkedeceği söylenen bildiride ayrıca, ülkede siyasal dengenin sağlanması halinde gelecek yüz yılın başlarına kadar tarımın modernleştirilmesinin olanak dahilinde olduğu hatırlatılmaktadır.

Bilindiği gibi Çin, Mao'nun yönetimi zamanında, özellikle 1956 yıllarından sonra SSCB'ye karşı tutum almaya başladığı dönemde koyu bir açlığa sürüklenmiş, B.M. Gıda Örgütü'nün ve bütün dünya yardım örgütlerinin sayesinde çok büyük bir açlık felaketinden kurtulabilmişti. Buna rağmen Çin'de açlıktan ölenlerin sayısı 5 milyona yakındı.

Mao, sanayi yerine tarıma ağırlık veren bir politikanın öncüsüydü. Ancak tarımın ilkel koşullarla yapılmasını, böylece büyük insan işgücünün kullanılmış olacağını varsayan Mao, bu görüşleriyle sosyalizme taban tabana zıt düşüyordu.

Mao'nun «yüz çiçek açsın» dediği ama fiyaskoyla biten denemesi Çin ekonomisinde yıllar süren yaralar açmıştı. Çin, Mao'nun açtığı yolda sosyalizmden tamamen uzaklaşmış, tam bir maceraya sürüklenmişti. Ülkede «kültür devrimi» adı altında bilimsel düşünceye karşı Mao'nun başlattığı vahşi saldırı, bir çok aydının, sanatçının, bilim adamının katledilmesiyle bitmişti.

Mao döneminin yarattığı ekonomik ve sosyal yükünün altından kalkamıyacağını anlıyan bugünkü Çin yönetimi, sosyalizme düşmanlığı da bırakamadığı için, sorunların çözümünü emperyalizmle yakınlaşmakta bulmuştur.

Çin'de bugünkü yönetim, Mao'yu eleştirerek tutunmayı umarken, öbür yandan, işçi sınıfı ve tüm emekçiler üzerinde ağır baskılar uygulamaktadır.

Hafız Esad İran ve Basra ülkeleri arasında aracılık yapıyor

Hafız Esat

Şam (a.a) — İran'ın yüksek düzeyde bir yetkilisi Suriye Devlet Başkanı Hafız El Esad'ın İran ve Basra Körfezi ülkeleri arasında aracılık yaptığını bildirmiştir.

Hafız Esad'ın İran Devrim hükümeti ile komşu ülkeler arasındaki ilişkileri bozmak amacı güden emperyalist ve siyonist destekçilerin bu girişimlerini kırmak üzere aracı rolü oynadığı kaydedilmiştir.

Bilindiği gibi, bazı din adamlarının, İran'ın Basra adasında toprak iddialarına ilişkin açıklamalarda bulunmaları İran ve Bahreyn arasında bir gerginlik doğurmuştu. Kuveyt ise bir yabancı istilaya karşı Bahreyn'i savunacağını bildirmişti.

Öte yandan Suriye Dışişleri Bakan Yardımcısı Nasıl Kaddur her iki ülke devlet başkanlarına birer mektup sunmak üzere Kuveyt ve Bahreyn'e gitmiştir.

ABD, Küba üzerinden casus uçağı uçurdu

Washington (a.a) — Birleşik Amerika hükümet kaynaklarından öğrenildiğine göre, Amerika cuma günü Küba'nın üzerinden dünyanın en gelişmiş casus uçağı sayılan «SR 71»i uçurmuştur. Birleşik Amerika, bir yıldan beri ilk kez Küba üzerinde böyle bir uçuş yaptırmaktadır. «SR 71» uçağının bu uçuşu, Başkan Carter'ın Küba'da 3000 Sovyet askerinin üslenmesi olayının açığa vurulması üzerine Karayiblerdeki Amerikan askeri varlığını artırmak için geçen pazartesi günü açıkladığı önlemlerin bir parçasıdır.

Birleşik Amerika Savunma Bakanlığı'na yakın kaynaklara göre, «koşullar ve gereksinmeler zorlarsa», «SR 71» uçağının Küba üzerinde yeni uçuşlarda bulunması beklenebilecektir.

«SR 71» uçaklarının Küba üzerinde bundan önceki uçuşları 1978 Kasım'ında olmuştu. Başkan Carter o tarihte bu uçaklara Küba'da bulunan Sovyet «Mig 23» uçaklarının nükleer silahlarla donatılıp donatılmadığını saptamak görevini vermişti.

Başkan Carter, 1977 Ocak'ında, Beyaz Saray'a gelişinden az sonra Castro rejimi ile Birleşik Amerika arasındaki ilişkileri düzeltmek amacıyla «SR 71» uçaklarının Küba üzerindeki tüm uçuşlarını durdurmuştu.

Güney Afrika'da ırkçı yönetime karşı mücadele kararlılıkla sürüyor.

Irkçı rejime karşı mücadele sürüyor

● **Güney Afrika'da 15 bin zenci işçi otobüsleri boykot etti.**

Johannesburg (a.a.) — Güney Afrika polisi, Natal eyaletinde çıkan karışıklıklar sırasında 125 kişiyi tutuklamıştır.

Eyalette karışıklıklar çıkmasına 15.000 zenci işçinin beş haftadan beri beş kentte otobüsleri boykot etmeleri yolaçmıştır.

Zenciler, «Bilet bir sent bile olsa otobüse binmeyeceğiz, çünkü otobüs işletmesi beyazlara çıkar sağlayan, beyazlar tarafından seçilmiş, beyaz bir hükümette yer alan bayazlara ait» demektedirler.

Olayların çıktığı Ezakheni bölgesinde yaşayan 9500 zenci çalışma yerlerine ya otomobiller ya da bisikletlerle gitmektedirler.

Polisin bildirdiğine göre, zenciler bazı bölgelerde otobüs yollarına barikat kurmuşlar ve otobüslere binmek isteyenleri ölümle tehdit etmişlerdir. Polisin müdahalesi olaya yolaçmıştır.

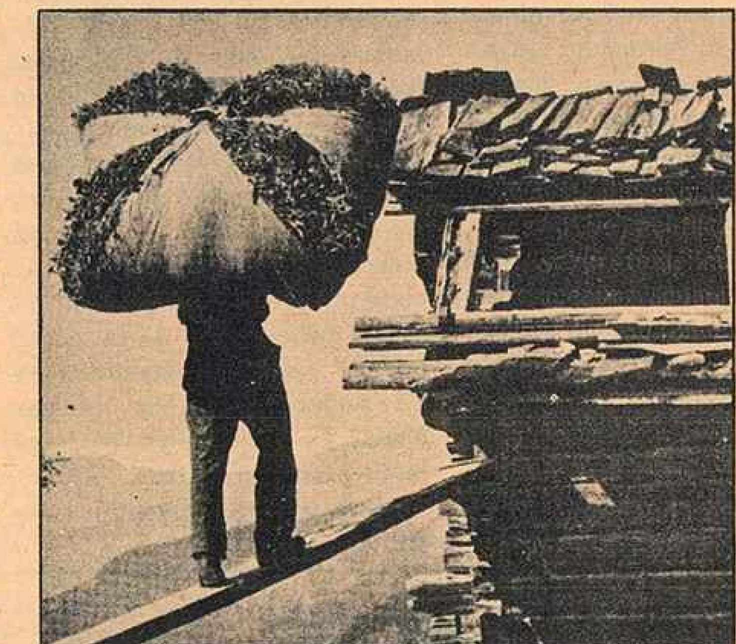
Gözlemciler, zencilerin son birkaç yıl içinde dört kez otobüsleri boykot ettiklerini hatırlatmakta ve bu defaki boykotun, hükümetin ırk ayrımı siyasetine karşı çok geniş çaplı bir protesto hareketi şekline dönüşeceğini tahmin etmektedirler.

KISA... KISA...

● İran Başbakanı Mehdi Bazergân yaptığı bir açıklama ile İran'ın Basra Körfezi topraklarında gözü olmadığını söylemiş, Tahran Devrim Hükümetinin gerek Ortadoğu gerekse Basra'da bir polis rolü oynamayı istemediğini vurgulamıştır.

● Çok sert olarak nitelediği uyuşturucu maddeler yasasını protesto etmek için Roma'da partinin genel merkezinde marijuanalı sigara dağıtan İtalyan Radikal Partisinin Genel Sekreteri Jean Fabre tutuklanmıştır.

Seçimlere Doğru İsviçre ②

Ekonomik bunalımın her geçen gün kendisini daha fazla duyurduğu İsviçre'de emekçiler daha iyi yaşama koşulları istiyorlar.

İsviçre Emek Partisi, tüm halk güçleri ve ilericileri birleştirmek, bunların örgütleriyle kendi politik ve örgütsel varlıklarını koruyarak sürekli işbirliğini gerçekleştirmek yolu da her çabayı göstermektedir. Mayıs 978'de Cenevre'de yapılan 11. Kongre'sinde alınan kararlardan kaynaklanarak, İsviçre Emek Partisi, Marksist çizgide ve politikaları ve stratejileri İsviçre Emek Partisi'ninkine yakın olan Otonom Sosyalist Parti ve İsviçre İlerici Örgütleri ile işbirliği yapmaktadır. Bu işbirliği yakın bir zaman önce seçimlere ilişkin yapılan ortak açıklama ve listelerin birleştirilmesinden somutlandı. İsviçre Emek Partisi ayrıca bazı bölgelerde kanton düzeyinde İsviçre Sosyal - Demokrat Partisi'nin örgütleri ve sendikal hareketle de işbirliği yapmaktadır. Ayrıca İsviçre Emek Partisinin kadın, emekli, çevre örgütleriyle yakın işbirliği de sürmektedir.

Ekim ayı içerisinde yapılacak seçimlere İsviçre Emek Partisi, «Daha İyi ve Farklı Yaşamak İçin Krizden Kurtulmanın Yolu Bulunmalıdır» başlıklı bir politik eylem programı ile girmektedir. Bu programın ana hatları şöyle özetlenebilir:

● Daha geniş ve daha somut olarak güvence altına alınmış demokratik haklar sağlanmalıdır. - Çalışma hakkı, mesleki eğitim, konut, işletmelerde yönetime katılma ve denetim, kadınlara her alanda tam ve etkin esitlik.

● Devlet yatırımları planlanmalıdır; üretim için yatırım yapılması için tedbir alınmalıdır; para islemleri denetlenmeli. üretim aletlerinin parçlanması ve dışarı tasınmalarına karsı önlem alınmalıdır; kapitalist olmayan ülkelerle uzun vadeli kredi ve ticaret anlasmalarının yapılması sağlanmalıdır; krizden en fazla etkilenen ekonomik bölgelere ve endüstri dallarına denetimli yardım genisletilmelidir; ekonominin gelişmekte olan dallarına ve özellikle küçük ve orta işletmelere yardım artırılmalıdır;

● Parti altyapı gelişmesinin zararına ve sosyal yardımlar pahasına gerçekleştirilen sertlik politikasına karşıdır. Demokratik vergi politikası, büyük ekonomik örgütlenmeler, büyük gelir ve servetin daha ileri vergilendirilmesi ve vergi kaçakçılığının önlenmesi için gerekenler yapılmalıdır. İEP, kitle tüketim malları üzerindeki dolaylı verginin artırılmasına kesinlikle karşı çıkmaktadır.

● Parti emekçi halkın satın alma gücünün korunması ve artırılması için aktif bir ücret politikasının izlenmesini savunmaktadır. İşçilerin değisik haklara sahip kategorilere bölünmesini önlemek üzere tek bir işgücü piyasası oluşturulmalıdır. İşgünü kısaltılmalı, ücretli izinler artırılmalı, emeklilik yaşı düşürülmelidir.

● Ülkedeki tüm genç insanların temel hakları güvence altına alınmalıdır; çalışma hakkı, sosyal güvenlik, eğitim, demokratik mesleki eğitim, kültürel, dinlenme ve eğlenme ve gerçek demokrasi. Okuldan ayrılmış olanlar için mesleki eğitim mutlaka sağlanmalı, küçüklerin ucuz işgücü olarak istihdamı önlenmelidir.

● Sanatsal yaratıcılığın çok yönlü gelişimi sağlanmalıdır. Kültürün spekülatif ve yalnızca itibar amacıyla kullanılmasına karşı çıkılarak, geniş yığınların kültür, eleştiri ve yaratıcılığı geliştirilmelidir.

● Parti diğer hedeflerinin yanısıra, yaşama koşullarının niteliksel gelişimi ve çevre korunmasını da talep etmektedir.

● Tüm üretim, ithalat ve enerji kaynakları millileştirilmelidir. Enerji sorununa, mevcut ve yeni enerji kaynaklarının planlı kullanımı dahil global bir yaklaşım gereklidir. Nükleer enerji santrallerinin kurulması ve işletilmesinde güvenlik ve radyoaktif artıkların yokedilmesi için gerekli koşullar yaratılmalıdır. Bu işlerle doğrudan ilgili olan yurttasların kararın kabulünde sözsahibi olmaları sağlanmalıdır.

● Parti, tarafsız olan ülkenin herhangi bir saldırıya karşı savunulmasını istemektedir. Ülkenin korunması tamamen savunma amacıyla, askeri bloklardan bağımsız ve şimdiki pahalıya malolan sistemden temelden değişik bir biçimde olmalıdır.

● İEP, barış ve detantın çıkarına hizmet edecek, tüm ülkelerle iliskileri ve İsviçre'nin BM üyeliğini sürdürecek, tarafsız ve bağlantısız ülkelerle işbirliği ve varolan askeri blokların ortadan kaldırılması için mücadele edecek bir dış politikadan yanadır.

● Parti, İsviçre'nin hiçbir ayırım yapmaksızın gelişmekte olan ülkelere, onların ekonomik, sosyal ve politik hükümranlığına saygı temelinde yardımını artırmasının önemini vurgulamaktadır. Bu ilkelere dayanarak özel şirketlerin bu ülkelerle olan ilişkileri denetlenmelidir.

Yaklaşan seçimlerin arifesinde, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik ve politik durum burjuva partileri ile İsviçre Sosyal - Demokrat Partisi arasında gerginlik yaratmıştır. Özellikle «güvenlik kuvvetleri», nükleer enerjinin kontrolu ve maliye politikası üzerinde kesin görüş ayrılıkları vardır. Bu gerginlik yaklaşan seçimler nedeniyle daha da artmıştır. Sosyal-Demokrat Parti emekçilerin yaşama koşulları ile ilgili daha ciddi bir tavır alma zorunda olduğunu hissetmektedir. Ancak tüm bunlar bu partinin hükümet ortağı olmayacağı anlamına gelmektedir.

Parlamentoda Radikal-Demokrat, Hristiyan Demotrat ve Sosyal Demokratlar sandalyelerin 3/4'ünü paylaşmaktadırlar. Bu durum 50 yıldır bir değişme göstermemiştir. Bu seçimlerde de en fazlasından Sosyal-Demokratların artış kaydetmeleri beklenebilir.

Sınırlı olanaklara sahip İsviçre Emek Partisi, Otonom Sosyalist Parti, İsviçre İlerici Örgütleri ve Sosyal Demokratların bazı kesimleri ile etkin çalışmasını sürdürmektedir. İşçi sınıfının çıkarlarını açıkça tehdit eden koşullarda, İsviçre Emek Partisi mecliste daha çok sayıda temsilciye sahip olmanın önemini vurgulamaktadır.

Bitti

SANAT-KÜLTÜR-BİLİM

Gerçeklik ve Sanat

Cafer KARATEPE

Her «nesnel gerçeklik» sanatın konusudur. Nesnel gerçeklik kavramı sadece fizik, kimya ve diğer doğa bilimlerine ilişkin gerçeklikler olmayıp, toplum gerçekliğini de içerir. Her toplum olayı maddi bir olay, nesnel bir gerçekliktir. Örneğin bir olayı, bir iş kazası, üretimin bütünü ya da herhangi bir aşaması, üretim ilişkileri, işsizlik, vb. hep birer «nesnel gerçekliktir». Faşizmin tırmanması ya da gerilemesi, birer maddi olay, nesnel gerçekliktir. İran devrimi, Çin'in Vietnam'a saldırısı vb. hep bu kavramın kapsamındadır.

«Her nesnel gerçeklik, her maddi olay sanatın konusudur» derken, insanın öznel gerçekliğini (alışkanlıklarını, inançlarını, bilincini, bir bütün olarak dünya görüşünü) dışladığımız sanılmasın. Tam tersine bütün bunlar toplumun nesnel gerçekliğinin birer parçası, kişideki yansıması, görüntüsüdür. Öznel gerçeklikler nesnel gerçekliklere bağımlıdır ve onlar tarafından belirlenir. Bilimin koyduğu temel ilkelerden birisi bu...

GERÇEKLİĞİN NİTELİKLERİ :

Gerçeklik bilinçten bağımsızdır: Egemen sınıfların felsefesi olan idealist felsefeye göre önce bilinç (ki en büyüğü tanrı) vardı, gerçeklik bundan doğdu. Buna göre asıl olan, belirleyici olan bilinçtir. Gerçeklik bilincin bir türevidir, belirlenendir. Gerçeklik bu yüce bilincin (tanrının) istediği gibi olmakta ve görünmektedir. Oysa çağdaş bilim, (işçi sınıfı bilimi) gerçekliğin insan bilincinden bağımsız **olduğunu, asıl belirleyici olanın nesnel gerçeklik olduğunu, bilincin bu maddi gerçekliğin bir türevi olduğunu kanıtlamıştır.** Aksi halde insanların ilkel komünal düzenden (ki daha sonra ozanlar bu çağı «altın çağ» diye adlandırdı) köleci düzene geçiş nedenlerini anlatmamıza olanak yoktur. Yoksa adama «ne biçim bilinç» diye soruverirler. Bir yıl önce İran'da devrim olacağını kim biliyordu? Gerçekliği bilmemiz, kuşkusuz gerçekliğin alacağı biçimler konusunda bize ışık tutacaktır, yeni bir gerçekliğin oluşma sürecine bilinçle müdahale etmemizi olanaklı kılacaktır. Fakat bu hiç bir zaman belirleyici olmıyacak, gerçeklik kendi yasalarını uygulayacaktır.

Gerçeklik durağan değildir: Zavallı büyükbabam, çoktan toprak oldu ama evlilik fotoğrafında bıyıklarının altından gülüyor halâ. Büyükbabamın 50 yıl önceki gerçekliği ile bugünkü gerçekliği aynı mı? Bir yıl önceki Türkiye ile bugünkü Türkiye aynı mı? Bir yıl önceki Afganistanla bugünkü Afganistan aynı mı? Kuşkusuz hayır. Gerçeklik dondurulamaz. O, ya yavaş yavaş (evrimle) ya da sıçrayarak (devrimle) değişir. Biz yavaş yavaş olan değişmeleri göremiyebiliriz. Tıpkı çocuğumuzun her gün biraz daha büyüdüğünü göremediğimiz gibi. Ama uzun zaman aralığından geriye baktığımızda gerçekliğin ne denli değiştiği görülür. Burjuva felsefesi gerçekliğin değişmediğini ve de değişemeyeceğini savlar. Böylece gerçeğin değiştirilmesinde insanın katkısını önlemeye çalışır.

Gerçeklik görünürdeki gibi basit değildir: Şu karşıdaki yapıda kullanılan demir çubuğu görüyorum. Eğilip bükülüşünü izliyorum. Bükülürken kırılmıyacağını da, hatta büküm yerinin ısınacağını da biliyorum. Açık havada paslanacağını da biliyorum. Acaba demir çubuğun gerçeği benim görebildiğim ve deneyebildiğim fiziksel ve kimyasal özelliklerinden mi ibaret? Kuşkusuz hayır!.. Göremediğim, deneyemediğim gerçeklikleri de var. Demir atomunun yapısında kaç elektron var, kaç nötron var? Elektronlar yörüngelere nasıl dizilmiş? Elektronların hareketi nasıldır? vs. vs.. Ancak tüm bunları da bilirsem, demir çubuğun «gerçekliğine» daha bir yaklasmış olurum. Doğadaki gerçeklik böyle de toplumdaki gerçeklik başka türlü mü? Hayır. Orda da görünürde bir gerçeklik var, bir de herkesin göremediği gerçeklik var. Toplumumuzun bir bunalım döneminden **geçtiğini en cahilinden en okumuşuna, en gericisinden sosyalistine kadar herkes söylüyor. Bu kaba gerçeklikte, görünen gerçeklikte hepimiz birleşiyoruz.** İlk örtüyü aralayınca, ikinci örtüde gericilerle ilericiler ossaat ayrılıyor. Üçüncü örtünün yapısı konusunda ilericiler ayrılıyor, dördüncü örtü konusunda sosyalistler ayrılıyor vs.. Eğer gerçek görünürdeki gibi olsaydı, işler bu denli zor olmayacaktı. Ve su bardağına «mangal» diyen çıkmayacaktı. İnsanlar iyi resim yapamadığını, müzikten anlamadığını rahatça söylerler de, iş toplum gerçekliğine gelince hepsi bülbül kesilir. Çünkü gerçeğin herkesçe görünemiyen yüzünü çarpıtmak kolaydır. Nasıl maddenin yapısını bilebilmek için fizik, kimya biliminin ayrıntılarına kadar bilmek gerekiyorsa, topluma ilişkin gerçekleri bilebilmenin ön koşulu da toplum bilimini iyice özümlemektir.

Gerçeklik bir bütündür: Açık havada demirin paslandığını herkes bilir. Acaba bu olay, diğer bütün kimyasal olaylardan bağımsız mı? Diğer maddelerden soyutlamaya kalkarsanız demiri, paslanmasını açıklayamazsınız. Örneğin acıklamanızda karbondioksidi kullanmak zorundasınız. Karbondioksit sizi bir yandan yanma olaylarına götürecektir yeniden. Sonra baska olaylara atlıyacaksınız ve sonunda maddeye ilişkin genel yasalara ulaşacaksınız.

Bizim mahalledeki «Tilki Osman»ın kötülüğünde herkes birleşiyor. Tilki Osman'ı diğer kişilerden, toplumun diğer gerçekliğinden soyutlamaya kalktınız mı, onun tilkiliğine akıl-sır erdiremezsiniz. Ülkemizin içinde bulunduğu bunalımı, üretici güçlerin düzeyinden, ilişkilerinden, üretim tarzından soyutlanarak yola çıkarsanız, uluslararası gerçeklikle ilişkiyi görmezlikten gelirseniz, doğru çözümleyemezsiniz. Falan ya da filan partinin liderini suçlamaktan öte bir şey yapamazsınız. **Oysa, gerçeklik evrenseldir, bütünlüktür.**

SANAT VE GERÇEKLİK

Gerçekliği yansıttığını savlamayan sanat olayı hemen hemen yoktur. Batıdaki yenilikçi edebiyatın «gerçekdışıcıları» bile gerçekliği en iyi kendilerinin yansıttığına inanıyorlardı. (Franz Kafka, Albert Camus vb..) Ne ki, yukarda da dediğimiz gibi, gerçeklik bizim görebildiğimiz gibi ya da olmasını istediğimiz gibi olmıyabilir. Bir sanatçının asıl **işlevi gerçekliği değiştirmek değil, onu açıklamaktır. Sanatçı gerçekliği doğru bir biçimde açıklayarak, gerçekliğin değişmesine dolaylı olarak katkıda bulunur.** Ancak bilinen nesne değiştirebilir. Nasıl ki, herhangi bir maddenin gerçekliğini (sertliğini, erime noktasını, havadan etkilenmesini, diğer maddelerle ilişkilerini, iç yapısını vs..) bilmemiz onu doğru biçimde tanımamızı ve bir çok alanda kullanmamızı olanaklı kılıyorsa, toplumun nesnel gerçekliğinin de bilinmesi sanatın tüm kollarında «bu gerçekliğin» sınırsız kullanılma olanaklarını yaratır. Gerçekliğin bilinmesi sanatçının önüne yeni yeni perspektifler açacaktır. Açılan bu perspektiflerden habersiz, ya da bu perspektifi iyi değerlendiremiyen bir sanatçıyı pek çok tuzaklar bekler. O, istemese de kendisini burjuvazinin hizmetine koşar. Yapmak istediği ile yaptığı çelişir.

Aydınlar ve zaman yetmezliği

Ali SEFER

Aydınlarımız genellikle yapılacak işin çokluğundan, ama zamanın azlığında yakınıyorlar.

Doğrusu Türkiye gibi hızlı ve çalkantılı bir toplumsal gelişme içinde olan ülkelerde yapılacak işin çokluğundan daha doğal birşey olamaz. Gerçekten, 1950 lerden bu yana, hele 60'lı yıllarla birlikte Türkiye'nin algılanması ve ayak uydurması güç bir değişim geçirdiği inkâr götürmez. Elbette bu değişim, hayatı bir bütün olarak sarsalamakta ve oturmuş değerleri altüst etmektedir. Aydınların görevlerini çoğaltan ve yerine getirilmesinin de çabuklaşmasını zorlayan bu sarsıntı karşısında yakınmak ve aydınca bir güçsüzlüğün acısını yaşamak, bir ölçüde kaçınılmazdır.

Kaçınılmazdır, çünkü, değişim eğrisi doğru izlenemiyor ve toplumsal karmaşanın bütününü algılama olanağı elde edilemiyorsa, **yetmezlik** olağan bir sonuç olacak, aydını kemirecektir. Üstelik bu yetmezlik, aydınların çoğu kez yakındıkları gibi yalnızca zaman için değil, giderek gerçekliği kavrama yönteminde de geçerli olacaktır.

Nitekim bugün aydınlarımızın böyle bir açmazda kalmaları söz konusudur. Yani yetmezlik, zaman azlığı değil bir başına. Daha önemlisi, bilinç ve yöntem eksikliği ki, zamanın verimli ve doğru kullanılamayışını doğuran da bu.

Hemen bütün aydınların gündeminde birbirine benzer sorunlar var ve kafaları bu sorunlarla boğuşuyor. Ne var ki, bu sorunların aşılmasında gösterilen ya da gösterilmesi gerekli görülen gayret, bireysel etkinliğin daha ilersine vardırılmıyor ve herkes sorunu, yalnızca kendi sorunuymus gibi ele alıp çözümlemeye çalışıyor.

Oysa yaşanılan hızlı kültür değişkliğinin yığdığı sorunlar, kollektif bir uğraş ve bilinç birikimiyle aşılabilecek düzeydedir. Tek tek aydınların, onların üstesinden gelmesinin imkânsızlığı ve bunda direnmelerinin anlamsızlığı ortadadır.

Aydınlar için gerçekten boğuntulu bir dönemde olunması sözkonusudur. Bir yanda anti-demokratik baskıların, toplumun ileriye dönük hiçbir kesimini dışarda tutmayışı, faşist saldırıların birey ve örgüt olarak demokrasi saflarını hedef alısı, öte yanda her gün biraz daha ileri atılan ve aydınlardan daha çok, daha yetkin işler bekliyen kitlelerin denetimi, çıkış yolu bulamayan aydınlar için gerçek bir boğuntu ortamını oluşturmaktadır. Çünkü faşist saldırılar aydınları kendi içlerine dönmeye, demokratik gelişmenin dışında kalmaya zorlamakta, ama aydınca sorumluluklar da, baskı ve saldırıların altında kalmamayı dayatmaktadır.

Oysa çıkış yolu, kitlelere da da ileri boyutlarda açılmaktan geçiyor. Ancak birey olarak bunu yapmış olmak da yeterli değildir. Sorun, genel olarak böyle bir yöneliş içinde olabilmektedir. Bu noktadan sonradır ki, hem sorunlar, hem de onları giderme yolları açık seçiklik kazanacaktır. Aydınlar için kollektif bir yaratıcılık ortamı da, bu kitlesel ilişkilerle, ulaşılmaz bir aşama olmaktan çıkarak, onları somut, gündemli ve sonuç alıcı çalışmalara yöneltecektir. Sorunları bir bütün olarak yüklenmeye, bireysel yetenek ve zamanın yetmeyişi doğaldır. Ama, o sorunları kollektif bir çabayla aşma isteğini duymak da artık doğal ve zorunludur.

Devlet sosyal sınıf tahakkümünün aletidir

Toplumsal olaylar burjuva ideolojisi içinde sihirbazların yaptığı illizyon veya yanıltmacalar şeklini alır. Burjuvazi böylece, içinde yaşanılan toplumun tam bilgisini saklamaya çalışır. Eğer burjuvazinin sınıf egemenliği çıplak biçimleriyle emekçi sınıflar tarafından kavranırsa, burjuva egemenliğinin sonu gelmiş demektir.

«TOPLUMUN DEVLETİ» DEĞİL SINIF DEVLETİ

Burjuvazinin devlet faktörünü çarpıtan başlıca yanıltmacası, devletin herhangi bir sınıf çıkarına bağlı olmaksızın, bütün sınıfların üstünde, toplumu yöneten bir güç olduğudur. Tarih boyunca devletin esas niteliği öylesine çarpıtılmıştır ki, kapitalist toplumda burjuvazi, devletin kendine ait olduğunu gizlemekte zorluk çekmez. Ancak bunu, devleti en açık biçimde ve taraflı olarak kullanmak zorunda kaldığında sürdüremez.

Burjuva ideolojisinin her türü öncelikle devleti, bütün sınıflara eşit davranan bir güç olarak gösterir. Mahkemesi, kanunları, polisi, ordusu vardır bu devletin ve eğer her hangi birisi suç işlemişse, sınıfına bakmaksızın cezalandırılır. Devletin sınıflar üstülüğüne bu kanıt gösterilir.

Halbuki, devletin sınıfsal niteliğini görmek için, tek tek olaylara değil, doğrudan sınıf ilişkilerine bakmak gerekir. Yani devlet, şu ya da bu insanın tarafını değil, bir sınıfın tarafını tutar. Onun elinde bir güçtür.

DEVLET, SINIFLARLA VAROLABİLİR

Devletin sınıflarla ilişkisini açıklayan esas teorik mehaz, devletin ortaya çıkışıyla, toplumun sınıflara bölünmesinin aynı tarihi döneme rastlamasıdır. Toplumun sınıflara bölünmesiyle, sınıflardan biri egemen konuma yükselmiştir. Toplumsal servetler bu sınıfın elinde birikmeye başlamıştır. Özellikle devlet, bu egemen sınıf elinde, başlangıçta, ilkel, ama giderek gelişen bir baskı ve tahakküm aracı haline gelir.

Sınıf egemenliği, karşısında ezilen ve sömürülen sınıfların direncini bulur. Ve ancak bu direnci etkisiz hale getirerek sınıf egemenliğinin devam etmesi sağlanabilir. Bu nedenle devlet, varoluşuyla birlikte bir sınıfsal baskı aracı olarak iş görür.

DEVLET SÜRECİ GELİŞEN VE YETKİNLEŞEN BİR ARAÇTIR

Devlet, ilk biçimiyle silahlı ve zorba adamlardan oluşan bir «gurup» gibi görünür. Kölecilerin devleti, daha çok kölelerin üzerinde denetim için kullanılan silâhlı insanlar olarak somutlanıyordu. Giderek devlet sistemleşti, bir karar ve yaptırım mekanizmasına kavuşturuldu. Böylece, sistemin içinde oluşan sınıf kararları devlet tarafından uygulamaya konuldu.

Kapitalist topluma varıncaya kadar sınıfsal sömürü **zora** dayanırdı. Yani, egemen sınıf, emekçileri zorla çalıştırırdı. Bu, devletin ağır ve **açık** baskısını gerekli kılmakta idi. Kapitalist toplumda ise ilk kez sömürü **zora** dayanmaktan çıkıp **zorunluluk** haline gelmiştir. Böylece devletin baskıcı niteliğinin üstüne yeni örtüler örtmek için olanaklar doğmuş oluyordu.

KAPİTALİZM DEVLETİ BÜSBÜTÜN GİZLEMEYE ÇALIŞIR

Kapitalist devlet, sınıflı toplum devletlerinin içinde en gelişkinidir. Gelişkinlik aynı zamanda **basitlik** anlamına gelmektedir. Devlet işleri basitleşir, yaygınlaşır, sıradan emekçilerin göreceği işler haline gelir.

Bu yaygınlaşma ve basitleşme devletin gizlenmesini, sınıflar üstü gibi gösterilmesini daha da olanaklı kılar. Böylece, devlet gücünü kimin temsil ettiği, devlet işlerinin günlük yürütümü sırasında görünmez olur.

Ancak, kapitalist toplum, sınıf mücadelesinin en keskin biçim aldığı toplumdur. Sömürülen emekçi sınıfların sömürüye ve burjuva sınıf egemenliğine karşı direnci ve mücadelesi yükseldikçe, burjuva devlet ister istemez üstündeki perdeyi atarak doğrudan yüzünü gösterir. Baskının bütün biçimleri burjuvalar tarafından emekçi sınıflara karşı açıkça uygulanır.

Kapitalist devlet, köşeye sıkıştığı zaman basitliğini de bir kenara iter. Yaygınlığını terkeder. Merkezileşir ve güçlerini en hayati savunma noktasına toplar. Bu dönemde burjuva devletin sınıf kimliği büsbütün açığa çıkar.

İKTİDAR VE DEVLET SORUNU İÇİÇEDİR

Devlet, toplumun yönlendirilmesinde, **yani iktidar olmada temel bir araç görevi yaptığından, iktidar sorunu, sınıf biliminde devlet sorunundan ayrılmaz. Kapitalist sınıfın egemenliği, elindeki devlet silahından yoksun kılınabildiği zaman mümkün olacaktır. Bunun için emekçi sınıfların mücadelesinde devlet sorunu dikkatle ve önemle ele alınır.**

İşçi sınıfı, burjuva devletin bütün baskılarını geriletmek için demokratik mücadele verirken, devlet meselesini çözmek için de iktidar mücadelesi verir. Bunun için, demokrasi mücadelesi, kapitalizmin liberal sınırları içinde elde edilecek haklarla sınırlı değildir. Doğrudan iktidar hedefini gözetir.

İŞÇİ SINIFI DEVLETİN NİTELİĞİNİ DEĞİŞTİRİR

İşçi sınıfından önce her egemen sınıf, iktidara geldiğinde, eski egemen sınıfı devlet aracını teslim alır ve kullanır. Yeni egemen sınıf elinde devlet **küçük-büyük**, ama her zaman tek bir doğrultuda, **yetkinleşme yönünde** değişime uğrar. Bütün bu devletler esas itibariyle **durumu koruyan** araçlar olarak biçimlenirler.

İşçi sınıfı, kendi sınıf egemenliğini kurmak ister. Ama bunu, bu egemenliği sürekli korumak için yapmaz. Çünkü işçi sınıfı, kendi egemenlik durumunu da ortadan kaldırmak için mücadele eder. Yani, kendisinin de bir sınıf olması nedeniyle ve sınıfları ortadan kaldırmak için mücadele ettiğinden, kendi sınıf varlığına karşı da mücadele eder.

Bu görev, ancak görevin bu niteliğine uygun araçlarla yürütülebilir. İşçi sınıfının kuracağı devlet, bir geçiş döneminin aracı olacaktır. Yani sınıfsız topluma geçişin, sınıfsız ve devletsiz bir toplumun elde edilmesine kadarki dönemin aracı. Dolayısıyla işçi sınıfının devleti, **yetkinleşme** yönünde değil, **yokolma süreci** doğrultusunda gelişir.

Burjuvazinin devlet konusundaki çarpıtmalarını emekçiler yaşayarak öğrenirler ama, her fırsatta onlara bu bilinci vermek bilimsel sosyalizmin görevidir.

İşçi sınıfının siyasal mücadelesinin öncüsü partisidir

İşçi sınıfının siyasi mücadelesi, onun yürüttüğü sınıf mücadelesinin en önemli unsurudur. Siyasi mücadele, siyasal iktidarın alınması için verilen mücadeledir. Siyasi iktidarı almaksızın işçi toplumu, kendi sınıf çıkarları doğrultusuna yöneltemez.

Siyasi mücadelenin bu bilinen önemi, bu alandaki mücadele araçlarına da önem yükler. Sınıfsal örgütlenmenin çeşitli biçimleri vardır. Gençlik, kadın örgütleri, dernekler, sendikalar hep sınıf esasına göre örgütlenirler. Çünkü, her birinin savunduğu talepler belli sınıfsal zümre ve gurupların çıkarıdır. Esasen bu örgütler, başta **çıkar esasına** göre kuruldukları için sınıfsal nitelikleri de taşırlar.

Ancak işçi sınıfının **sınıf esasına** göre örgütlenmesinin en gelişmiş şekli Parti'dir. Parti ile ancak işçi sınıfı, siyasal mücadelesini yürütebilir ve böyle olabilirse ancak, kendisiyle birlikte mücadeleye katılan diğer sınıf ve zümrelere öncülük edebilir.

İşçi sınıfının siyasal partisine bu derece önem verilmesinin nedenleri vardır. Toplumsal mücadele deneyleri göstermiştir ki, sınıf mücadelesi bir disiplin, kararlılık ve mücadele işidir. Sınıfın öncülüğünü yapacak durumdaki sınıf unsurlarının bir örgüt disiplini altında, sınıfsal program hedeflerini tesbit ederek bir araya gelmeleri zorunluluğu vardır. Burjuvazi siyasal örgütlenmesini ve egemenliğini partiler aracılığıyla gerçekleştirmiştir. İşçi sınıfı da aynı yolu benimsemek zorunda kalmıştır.

Ancak, burujvazi toplumu kökünden değişikliğe uğratmıştır. Feodal toplumun bağrında doğarak gelişen burjuva üretim ilişkilerinin belli bir objektif egemenliği varolmuşsa, burjuva devriminin şartları da olgunlaşmıştır. Bu nedenle burjuvazinin iktidarı elde etmesi ve kendi düzenini kurması nisbi olarak kolaylaşır. İşçi sınıfının görevi daha başkadır.

Sosyalizme uygun düşen ilişkiler kapitalist toplum altında varolmazlar. Ancak bu ilişkilerin varolabilmesi için gerekli olan maddi şartlar kapitalizm altında oluşabilir. Sosyalizm, ilişkilerin **yeniden** yaratılmasıdır. Bu daha ileri bir örgütlenme düzeyi, disiplin ve bilinç gerektirir.

Bütün bu nedenlerden dolayı, işçi sınıfı, sadece parti olarak örgütlenmekle yetinemez. Sosyal devrimi ancak **yeni tip partisi** önderliğinde gerçekleştirebilir.

İşçi sınıfının bir dünya görüşü vardır. Bilimsel sosyalizm. Parti öncelikle bu dünya görüşüne bağlılığı esas alır. İşçi sınıfının öteki sınıf ve zümrelerle olan ideolojik ve politik ayrılıklarını hesaba katarak örgütlenir. Bu bilimsel dünya görüşüne sıkıca bağlı kalır ve bundan asla ödün vermez.

Bilimsel sosyalizm kuru bilgiler ya da başkalarının yaşadığı deneyler yığını değildir. Her ülkenin sınıf mücadelesi içinde canlı olgular olarak yerini alır. Her sınıf mücadelesi bilimsel sosyalizmin uygulanabileceği bir alandır. Bunun için işçi sınıfı partisi öncelikle kendi ülkesinin ekonomik - siyasal - kültürel durumunun bilgisini açığa çıkarır. Yani, ülkesinin sınıf gerçekliğini tam olarak kavrar. Bunun üzerine, işçi sınıfının nasıl bir mücadele sürecini yaşayarak sosyal devrime varılabileceğini saptar. Buna siyasal program adını verir. Siyasal program işçi sınıfının mücadelesinin stratejik hattını belirler ve bu strateji üzerinde sınıf güçlerini mevzilendirir.

İşçi sınıfı partisi, bilimsel sosyalizme inanmış ve siyasal programı benimsemiş, yani işçi sınıfının çıkarlarının bilincine en ileri düzeyde varmış unsurlardan oluşur. Bunlara işçi sınıfının öncü unsurları adı verilir. Bu nedenle işçi sınıfı partisi, sınıfın kendisinin değil de, öncü unsurlarının örgütlenmesi olarak anılır. **Parti işçi sınıfının öncü gücüdür.**

İşçi sınıfının öncü unsurlarını bir araya getiren esas faktör, onların sınıf çıkarları için mücadeleye gönüllü olarak atılmış olmalarıdır. İşçi sınıfı partisini oluşturan, çıkar birliği değildir. Bu mücadele içinde yer alan sosyalistler, hiç bir karşılık beklemezler. Bunun için, **Parti sınıfın öncülerinin gönüllü birliğidir.**

Her bilinçli ve inanmış sosyalist, işçi sınıfı partisinde tek bir amaç için çalışır. Parti, tek tek sosyalistlerin kollektif birliğidir. Bu birlik, kendini yönetecek, emekçi sınıfa yön verecek bir kümelenme değildir. Tek bir iradedir. Bu nedenle işçi sınıfı partisi irade bölünmesine, yani hizipleşmelere bünyesinde yer vermez. **Parti irade birliğidir.**

İşçi sınıfı partisi, tarihin kaydettiği en yüksek sınıf disiplinini kendi varlığı içinde gerçekleştirir. Bu yenilmez bir disiplindir. Çözülmezdir. Diyelim burjuva ordusundaki disiplinden çok daha derin ve anlamlıdır. Çünkü, bu disiplin, sosyalerin gönüllü olarak katıldıkları, karar alınmasında söz sahibi oldukları emir uygulamalarıdır. Bu disiplin herkesin kendi iradesini açığa vurmasına, eleştirmesine, itiraz etmesine olanak tanır. Her üyenin işçi sınıfı partisi içinde «sonsuz» özgürlüğü vardır. Ne ki, çoğunluğun kararlarına, yani partinin iradesine uymama özgürlüğü hiç yoktur. Bu disiplin işleyişinin adı demokratik merkeziyetçiliktir.

Lenin, işçi sınıfı partisini bir orkestraya benzetir. Merkezi organıyla en alt birimlerine kadar parti, sınıf mücadelesinin yaratığı en yüksek **uyumdur.** Parti içi ilişkiler bir organizmanın kan ve sinir şebekeleri gibi işler.

İşçi sınıfının yeni tip partisi işçi sınıfının siyasal birliğini temsil eder. Eğer bilimsel sosyalizme bağlı birden fazla siyasal örgütlenme varsa bu, işçi sınıfına siyasal birliği sağlamak gibi hayati önemde bir görev yükler. Her işçi sınıfı sosyalisti bu durumlarda aynı zamanda siyasal birlik için çalışır. Bu görevi inkâr etmek, dolaylı yollardan burjuzasinin değirmenine su taşımak anlamına gelir. Ve her şeye rağmen işçi sınıfı kendi siyasal birliğini gerçekleştirir.

İşçi sınıfı partisi bir profesyonel devrimciler örgütüdür. Ancak bu parti örgütlenmesinin dar bir kadro örgütlenmesi olduğu anlamına gelmez. Tersine parti, kitlesel bir örgüttür. Yığınların içinde kök salmış olmalıdır. Kitle örgütlerindeki siyasal etkinliğini örgütsel ilişki düzeyine yükseltmiş olmalıdır. İşçi sınıfı partisi ancak böyle olduğu takdirde sınıf mücadelesinin bütün aşamalarında yönlendiren ve sonuçları değerlendirendir. Her ülkede işçi sınıfının mücadelesi özgül deneyler gösterir. İşte işçi sınıfının partisi bu deneyleri marksizmin zenginleşmesi, dünya devrim teorisi hazinesine yeni bilgilerin eklenmesi olarak değerlendirir.

İşçi sınıfı partisi, ulusal önyargıları bünyesine sokmayan biricik siyasal örgütlenme olabilir. İşçi sınıfının enternasyonalist karakteri, onun partisinin proleter enternasynalizmine bağlılığıyla somutlanır.

Parti, işçi sınıfı mücadelesine, duraksamadan, kesintiye uğramadan önderlik eder.

İşçi sınıfının partisi, mücadele platformu yasal olsun ya da olmasın, burjuva diktatörlüğüne karşı mücadeleyi her alanda üstlenir. Burjuvazinin saldırılarından kendisini korumayı başarır. Yasal partiler, ya da yasa dışı partiler, mevcut durumlarına bakmaksızın, kendilerini burjuvazinin saldırıları karşısında sürekli kılacak şartları yaratırlar.

Sınıf mücadelesini işçi sınıfı ancak böyle bir partiyle yönlendirebilir.

Türkiye'de işçi sınıfının siyasi birliği ancak bu esaslara uygun bir siyasal örgütlenmeyle gerçekleşecektir.

Ve işçi sınıfımızın siyasal birliği mutlaka gerçekleşecektir.

Radyo TV

TV

17.50 Haberler — 18.00 - 19.57 Seçim Konuşmaları — 18.03 CGP — 18.16 CHP — 18.29 TBP — 18.42 MSP — 18.55 AP — 19.08 MHP — 19.21 TSİP — 19.34 SDP — 19.47 TİP — 20.00 Halk Müziği, Sanat Müziği: Programın solistleri Tuğrul Şan ve Bilge Pakalınlar — 20.30 Haberler — 21.15 Televizyonda Türk Sineması: Yönetmenliğini Orhan Aksoy'un yaptığı AYRI DÜNYALAR isimli, alışılmış bir yerli film yayınlanacak bu akşam — 22.45 Pop Müzik — 23.05 Haberler

TRT — 1

05.00 Açılış — 06.02 Günaydın — 07.20 Köye Haberler — 07.30 Haberler — 07.40 Sabahtan Sabaha — 09.20 Dilden Dile — 10.01 Arkası Yarın — 11.05 Okul Radyosu — 12.10 Öğle Üzeri — 13.00 Haberler — 14.32 Güfteler ve Söyledikleri — 15.01 Efsaneler ve Türkülerimiz — 16.05 Okul Radyosu — 17.02 Akşama Doğru — 18.00 - 20.00 Seçim Konuşmaları — 20.02 Çocuklar İçin On Dakika — 20.30 Haberler — 21.30 Stüdyo Sizin — 22.35 Çeşitli Müzik — 23.00 Haberler — 23.10 - 01.00 Bölgesel Yayın — 01.00 Kapanış — 01.05 - 05.00 Gece Yarısı.

TRT — 2

08.00 Açılış — 08.02 Gün Başlıyor — 09.00 Olayların İçinden — 09.30 Sabah Konseri — 10.30 Kadın Sanatçılarımız — 12.00 Dünya Folklorundan — 12.45 Bin Pınar ki — 13.00 Haberler — 13.30 Olayların İçinden — 14.00 Mikrofonda Halk Müziği — 14.30 - 16.00 Yabancı Dil Öğrenelim — 16.20 Arkası Yarın — 16.45 Ses Ustaları — 18.00 - 20.00 Seçim Konuşmaları — 20.30 Haberler — 21.00 San'at Olayları — 22.00 Yabancı Dil Öğrenelim — 23.30 Haberler — 23.55 Kapanış

TRT — 3

07.00 Açılış — 07.02 Güne Başlarken — 08.00 Sabah Konseri — 10.00 Piyano Soloları — 10.30 Ülkeler ve Müzikleri — 11.00 Öğleye Doğru — 12.06 Sizin İçin Seçtiklerimiz — 13.00 Konser Saati — 14.30 Caz Müziği — 16.00 Oda Müziği — 18.00 - 20.00 Seçim Konuşmaları — 20.00 Müzik Sözlüğü — 21.00 Solodan Orkestraya — 22.06 Gecenin Getirdikleri — 23.00 Salı Konseri — 24.00 Gece ve Müzik — 01.00 Kapanış

SPOR

Yürüyüş'de Meksikalı Sporcular Sosyalist ülke Sporcularından Geri Kalmıyor

Atletizmin branşlarından birisi olan Yürüyüşte Dünya Şampiyonası hafta sonu Eschborn'da yapıldı.

Olimpik yarışma programında yer alan yürüyüş genellikle ikili ve bölgesel karşılaşmalarda teknik nedenlerle yer almamaktadır. Aynı maraton, ya da pentatlon, dekatlon gibi. Bu nedenle yürüyüş için ayrı şampiyonalar düzenlenmesi usulden olmuştur.

Son Dünya Yürüyüş Şampiyonasında, Meksikalı sporcular bu daldaki üstünlüklerini zor da olsa sürdürmeyi başarmışlardır. Meksika son dönemde yürüyüşte büyük aşama göstererek, geçmişten beri sosyalist ülke sporcularının, özellikle Sovyet ve Demokratik Alman yarışmacıların bu daldaki egemenliğine ortak olmayı başarmışlardır.

Dünya şampiyonasına gençleştirilmiş bir ekiple katılan Sovyetler Birliği, Meksika'yı bir hayli sıkıştırmıştır. Önce yapılan 20 km yarışması sonunda puan sıralamasında önde olan Sovyet takımı 50 km yarışmasında Meksikalı atletlerin başarısı sonucu ikinciliğe düşmüştür. Demokratik Almanya takımı ise, sıralamada üçüncü olmuştur.

Sosyalist ülkeler bu Dünya Şampiyonasında da yürüyüşteki üstünlüklerini korumuşlardır. Her iki yarışmada da ilk 10'a giren sporcuların çoğunluğunu sosyalist ülke atletleri oluşturmaktadır. Meksika dışında ilk 10'a giren kapitalist ülke sporcuları sadece 3'tür.

Takım sıralamasında ilk sekiz takımın 5'i sosyalist kamptan, 3'ü kapitalist kamptandır. 1. olan Meksika dışındaki kapitalist ülke takımlarının puanları son derece düşüktür. ABD ise 67 puanla ancak 13. olabilmiştir.

Yarışmalarda Meksikalı sporcu Bautista 20 km'de 1 saat 18 dak. 49 san. ile dünyanın bu daldaki en iyi derecesini yaparak yine kendisine ait olan eskisini yenilemiştir.

20 Km. Yürüyüş

	Saat	Dk.	Sn.
1. Bautısto (Meksika)	1	18	49
2. Yakovlev (SSCB)	1	19	46
3. Viniçenko (SSCB)	1	20	5
4. Solomin (SSCB)	1	20	13
5. Potçençok (SSCB)	1	20	28
6. Canto (Meksika)	1	21	12
7. Gauder (D.A.C.)	1	21	50
8. Gomez (Meksika)	1	22	9

50 Km. Yürüyüş

	Saat	Dk.	Sn.
1. Bermudez (Meksika)	3	43	36
2. Veva (Meksika)	3	43	59
3. Dorovkıç (SSCB)	3	45	51
4. Gouzales (Meksika)	3	46	36
5. Sursov (SSCB)	3	46	55
6. Melnik (SSCB)	3	49	31
7. Marın (İspanyol)	3	49	46
8. Meisch (D.A.C.)	3	50	2

Takım Sıralaması :

1. Meksika	240 puan
2. SSCB	235 »
3. DAC	201 »
4. İtalya	152 »
5. Çekoslovakya	142 »
6. Polonya	127 »
7. Macaristan	112 »
8. Federal Almanya	108 »

Ecevit : «Demirel artık

Baştarafı s. 1'de

de söyleyemiyor. Onun için bunalım stratejileri uyguluyor. Bütün umut, dumanlı havada. MHP yöneticileri önce, hapisteki yandaşlarına bu hükümeti düşüreceğiz sizi de kurtaracağız diye mektuplar yazıyorlar mı? Yazmıyorlar mı? Bunu açıklasınlar. Sonra barıştan, faşist olmamaktan bahsetsinler.»

«1977'de iktidardan indirilmeyi hazmedemeyen faşist eğilimli güçler, CHP iktidara gelince, olay çıkartmak için elinden geleni yaptılar. Demirel yönetimindeki AP, bunalım yaratmak istedi. AP'ye göre hükümet yıkılır, arkasından nasıl olsa bir şey çıkar. Ama, ara rejim mi çıkar, faşist mi çıkar? Türk halkı toto oynamıyor. Milli piyango bileti almıyor. Türk halkı oyunu kullanacak ve ne yapacağını bilecektir» şeklinde konuşan CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, MHP nin de bundan başka bir amaç taşımadığını, hapishanedeki yandaşlarına hapisten kurtulmak istediğini belirttikten sonra, «Ne hapishaneden, ne bu milletin ellerinden yakalarını kurtarabilirler. 14 Ekim'den sonra o tüysüzler bile onların sözlerine artık inanmayacak. Adalet, perde arkasındaki asıl suçlulardan hesap soracak» dedi.

CHP Genel Başkanı Ecevit, «Demokrasi çiçeğini budayıp, başka saksıya koymak isteyenler var. Anayasa karşısında, kendi elimizle, halkın eliyle büyüttüğümüz demokrasi çiçeğini kimseye kırdırtmayız» şeklinde bölünmeyin. Halksınız. Halk Partisinde birleşiniz. Faşizme, 1977 de olduğu gibi ders veriniz» dedi.

Türkiye'de ırkçılığın sökmeyeceğini, ancak mezhep ayrılığının büyük bir tehlike olduğunu söyleyen Bülent Ecevit, «Hepimiz aynı dinden ve aynı peygamberin ümmetiyiz. Hepimiz müslümanız. Ortadoğu'da mezhep kışkırtıcılığı oyunları oynanıyor. Komşularımızda mezhep kışkırtıcılığı yapılıyor. Türkiye'yi bu duruma düşürtmeyeceğiz. Bu duruma düşürtmeme görevi de Türkiye'[illegible] getiren CHP'ye düşer. Bir takım mezhep ağaları türedi. Mezhep ağalığına kalkışanların ardından gidemezsiniz. Giderseniz, işte o zaman faşizm gelir.» dedikten sonra, sözlerine şunları de ekledi: «Sizleri, Türkiye'de faşizmin bir kere daha iktidara gelmemesi konusunda kararlı buldum. Ama faşizm kararlı olmakla önlenemez. Birleşmemiz lazım. Kimse faşizme karşıysa, kim demokrasiden yanaysa gücleri CHP'de birleştirmeli. Düşüncesi bize ters düşenleri oy vermeye çağırmam. Ama, bir takım kırgınlıkları unutalım.»

40 teknik yüksek okul

Baştarafı s. 1'de

larında hiçbir fakülte ve yüksek okula giremeyen öğrencilerin, yeni açılacağı söylenen bu okullara alınacağı iddia edildi.

Teknik Yüksek Okulların 39'unun elektrik, 28'ini makine, 15'inin motor, 15'inin inşaat, 10'unun endüstriyel tasarım, 9'unun elektronik, 8'inin muhasebe ve işletme, 1'inin seramik, 1'inin gıda teknolojisi ve 1'ini de maden işkolunda sanayi ile işbirliği içinde uygulamalı teknik eğitim vereceği, sanayinin ihtiyaç duyduğu teknikerler yetiştireceği açıklandı.

Yeni açılacağı bildirilen teknik yüksek okullara, endüstri meslek ve teknik lise mezunlarının öncelikle alınacağı, eğer kontenjan dolmazsa öteki lise mezunlarına da hak tanınacağı bildirildi. Necdet Uğur'un, «Öğrenci alımında, üniversitelerarası seçme sınavında kazanılmış puanlar esas alınır. Alınacak öğrencilerin yüzde ellisi okulun bulunduğu bölgenin ortaöğrenim kurumlarından mezun olanları arasında yapılacak sıralamaya göre seçilir. Okul bölgesinin tanımı ve sınırları bakanlıkça belirlenecektir.» şeklindeki sözlerinden de anlaşıldığı gibi Milli Eğitim Bakanlığı, bu 45 teknik yüksek okula ilişkin temel noktaları daha karara bağlamış değildir.

Öte yandan, halen eğitimlerini sürdürmekte olan teknik yüksek okullarda eğitim kadrosunda olsun, ders araçları ve laboratuar malzemelerinde olsun büyük eksiklikler olduğu ve bu okulların öğretimlerini zorlukla sürdükleri bildirilmektedir. Bu konuda bilgisine başvurduğumuz bir eğitim uzmanı, kapatılan eğitim enstitülerinin binalarının sözkonusu teknik okullara tahsisi halinde bile, bu okullarda öğretimin Kasım ayında başlayamayacağını söylemiş, «Eldeki imkânlarla, mevcut öğretim görevlisi ve ders araçlarıyla, bu okullardan 15'ini açmak bile mümkün gözükmemektedir» demiştir.

Onger

Baştarafı s. 1'de

AP, CHP'yi lokavtı kaldırmamakla, işsizliği gidermemekle, işsizlik sigortasını çıkarmamakla, işçi ücretlerini fiyatların gerisinde bırakmakla, tarım işçilerini sosyal güvenceye kavuşturmamakla suçlarken, Demokrat Parti'nin ve AP'nin işçilere büyük haklar, yasalar sağladığını allı - pullu propaganda ediyorlar» dedi.

B. Beria Onger, «AP'nin sicilli işçi ve halk düşmanlığı ayyuka çıkmış, CHP'nin sabık umutları hızla sönmüştür. 1963 te 274 ve 275 sayılı yasaları çıkarmakla övünerek ev sahibi gibi görünmeye çalışan CHP'yi de, yavuz hırsızlık yapmaya kalkışan AP'yi de, işçi ve emekçi yığınları bunları bilecek» demiştir.

Türkiye'de bugün yaşanan bunalımın böylesine derinleşmesinden, yıllardır iktidar olan tüm hükümetlerin sorumlu olduğunu belirten Onger, sözlerini şöyle bitirdi: «Hiç bir güç, işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçekleri her geçen gün daha iyi görmesini, kendi kaderine sahip çıkmasını engelleyemeyecektir. İşçi ve emekçilere yönelik çoğun her demogojileri, burjuva partilerinin işçi sınıfı hareketinden ne denli çekindiklerini ve ne denli tedirgin olduklarını ortaya koymaktadır.

konutu

Baştarafı s. 1'de

malıyız. Bu iki yönlü bir zıyandır.»

Bilindiği gibi ülkemizdeki en önemli konulardan biri halkın konut sorunudur. Kırsal alanda en ilkel koşullarda yaşama savaşı veren halk, büyük kentlerde de en kötü koşullarda yaşamaya zorlanmaktadır. Elektrik, su gibi en doğal gereksinimleri karşılanmayan gecekondu halkı kendi sorunlarını kendileri çözmeye zorlanmaktadır. Anayasaya da aykırı olan imar yasasının 4. maddesinin bir an önce değiştirilmesi ve ruhsatsız konutlarda yaşayanlara da gereksinimlerini serbest bir şekilde karşılama hakkı sağlanmalıdır.

TRT sansürcülüğe

Baştarafı s. 1'de

ren bu bölüm, bölgemizde ve dünyada barışa hizmet etmeyi amaçlayan olumlu bir tutumu aksettirmektedir. Türkiye'nin halklar arasında kerdeşliği değil, savaşı öngören bir politikası olmadığına göre, sözkonusu bölümün neye dayanılarak sansür edildiğine TRT yetkilileri cevap vermek zorundadır. Kaldı ki, TSİP'in politikası resmi politikaya aykırı da olsa, —ki hemen her zaman bu böyledir— TRT'nin seçim dönemindeki yasal görevi bunu aynen aksettirmektir.

Aslında TRT'nin bu cümleyi neden keyfi olarak sansür ettiği bilinmeyen bir nokta değildir. «Aman Türkiye'deki Kürtler duyarsa iyi olmaz» gerekçesiyle İran'da özerklik için mücadele veren Kürt halkının adını ağzına almaktan kaçınan, İran'daki Kürt halkı yerine «etnik azınlık» deyimini kullanan TRT'nin, sözkonusu cümleyi, içindeki **Kürt** kelimesini söylememek için sansür ettiği bellidir. Ama aynı TRT sözgelimi İspanya'daki **Bask** halkını «etnik azınlık» diye değil, adıyla sanıyla vermektedir. Çünkü Türkiye'de **Bask**lar yoktur!

TRT'nin keyfi sansürcülücüyle bir yere varılmaz. Çünkü güneş balçıkla sıvanmaz. Dileyen dilediği sansürcülüğe başvursun. Türkiye'de Kürtler vardır! Bu sansürle değiştirilemeyecek toplumsal bir gerçektir.

Kaçmaz'ın TRT tarafından sansüre uğratılan Arafat'a mesajı aynen şöyledir:

«Yoldaş Yaser Arafat

İşçi sınıfımız ve tüm emekçi halkımız adına, ülkemizin bütün anti-emperyalist güçleri adına size hoş geldiniz derim.

Anayurdu işgal edilmiş olan Filistin halkının emperyalizme, siyonizme ve her türlü gericiliğe karşı yürüttüğü haklı mücadele, sadece Filistin halkının olduğu kadar Orta Doğu ve Dünya halklarının da topyekûn mücadelesinin bir parçasıdır.

Şundan emin olunuz ki, Türkiye'nin on milyonlarca yurttaşı, dinamik halk güçlerimiz, bütünüyle Filistin halkının yanındadır. Ve sadece Filistinlilerin değil, tüm mazlum ulusların onuru olan sizi bağrına basmaktadır.

Filistin sorununu Orta Doğu krizinin kilit noktası olarak gören ve bu soruna kalıcı ve adil bir çözüm getirilmedikçe, Orta Doğu'da barışın yolu açılamayacağını vurgulayan Partimiz, Filistin ulusunun kendi kaderini tayin hakkını, yani Filistin halkının kendi bağımsız ulusal devletini kurmasını savunuyor ve bunun dışındaki hiçbir formülü çözüm saymıyor. Adil barışa giden yolda öncelikle siyonist İsrail rejimi, istila ettiği tüm toprakları boşaltmalı ve 1967 sınırları gerisine çekilmelidir. Filistin halkının biricik ve meşru temsilcisinin Filistin Kurtuluş Örgütü ve onun önderliğindeki Geçici Devrim Hükümeti olduğu tüm dünya tarafından kabul edilmeli, sahte barışlara karşı, tek barış yolu olan self-determinasyon mutlaka gerçekleşmelidir.

Yoldaş Arafat,

Ulusların bağımsızlığı ve halkların özgürlüğünü savunan ülkemiz halk güçleri, mazlum milletlerin kurtuluş savaşlarına ölçülmez değerler biçmekte ve halkların kardeşliğini, bölge ve dünya barışını yürekten özlemektedir.

Özellikle emperyalizmin ve siyonizmin bir barut fıçısı haline getirdiği Orta Doğu'da barış, güvenlik ve işbirliğinin yolu halkların anti-emperyalist ve anti-siyonist beraberliğinden geçmektedir. **[Partimiz Orta Doğu'da Türk-Azeri, Arap, Kürt ve Fars bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkına ödünsüzce saygı gösterilmesini savunmakta ve tüm bölge halklarının etkin bir dayanışma ve işbirliği içinde bulunmalarını özlemektedir.]**

Bir kez daha sizleri halk güçlerimiz adına kucaklarken, Partimizin en içten dostluk duygularıyla, militan selamlarını sunar, sizi ve şahsınızda tüm Filistin halkını kardeşçe kucaklarım.

TSİP : Halk Partisi işçilerden korkuyor

Batman mitinginde konuşan Merkez Yürütme Kurulu üyesi Ali Kar, kamu işçilerinin memurlaştırılması girişimlerini kınadı.

Kar şöyle dedi :

«Tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendika vaadederek işbaşına gelen Cumhuriyet Halk Partisi, vaadini unuttuğu yetmezmiş gibi, kamu kesimindeki işçileri memur yaparak, sendika hakkını iyice daraltmayı hedeflemektedir. Halk Partisi tarafından hazırlanan Devlet Memurları Yasa Değişikliği tasarısında, kamu işçileri memur yapılarak işçi sınıfının yarısının grev, toplu sözleşme hakları gasbedilmektedir. Bu Halk Partisi'nin, işçi sınıfının demokratik mücadelesinden nasıl korktuğunun ibret verici örneğidir.

Aynı tasarıda siyaset yasağının emekli memurlara yaygınlaştırılmasının akıl almaz antidemokratik olduğunu belirten Kar şöyle devam etti:

«Meslek örgütlerini tesirsiz kılma operasyonunu başaramayan Halk Partisi, yeni tasarıyla TÖB-DER gibi derneklerin kapatılmasını, yerine memur odaları kurulmasını öngörmektedir. Böylece milyonlarca işçiyi, memuru kapıkulu yapmak istemektedir.

Üstelik bu odalarda 15 yıldan fazla kıdemi olanlar yönetici olabileceklerdir. Yani Halk Partisi işçiden korktuğu gibi gençlerden de korkmaktadır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak ilan ediyorum ki, işçi sınımızla, çalışan halkımızla birlikte bu anti-demokratik yasa değişikliğine geçit vermeyeceğiz.»

«Doğu'daki

Baştarafı s. 1'de

kan arka çıkmıştır. Solcu düşmanlığıyla ünlü Jandarma komutanı Fikret Erdem askere toplantı yarım saat içinde dağılmazsa ateş emri verecek kadar yasaları ve insan haklarını çiğnemiştir. Kimsenin dağılmaya niyetli olmadığı anlaşılınca bu sefer halk zorla araçlara bindirilerek toplantı alanında uzaklaştırılmıştır.

Burjuvazi, egemen güçler. partimizin Doğu'da gördüğü ilgiden sağladığı işbirliklerinden dehşete düşmekte ve çareyi baskıyı azamiye çıkarmakta görmektedir. Emekçi halkın hızla uyanıp sosyalistlere, Devrimci Demokratlara meyletmesi, burjuva siyasetlerinin bir bir iflas etmesi ve kitlelere ters düşmesi gericilerin hışmını çekmektedir. İşi Mardin Senatör Adayımız Aziz Baran, TV ve Radyo'da konuşurken, Mardin ve ilçelerinde. Van'da, diğer Doğu illerinde elektrikleri kesmeye kadar vardırmaktadırlar. Ama ne yaparlarsa yapsınlar baskılar yoğunlaştıkça emekçi halkın sosyalizme, Partimize, Devrimci Demokratlara duyduğu sempati ve ilgi artmaktadır. Partimiz hızla cazibe merkezi olmaktadır. Baskı, onu uygulayanların umduğunun tam tersi sonuç vermekte, emekçi halk baskılardan sonra Partimize daha bir sahip çıkmaktadır.»

Boran emekçilerin

Baştarafı s. 1'de

lanılması olduğunu iddia etmiştir.

Konuşmasında CHP'yi de eleştiren Boran, CHP'nin 1977 seçimlerindeki taktiği izlediğini söylemiştir. Seçimleri boykot çağrısı çıkaranları da eleştiren Boran, bunun ara rejimcilere hizmet olduğunu vurguladı.

TİP Genel Başkanı Boran, sol ve sosyalist güçlerin birliğini savunan ve emekçilerin güçlerini birleştirmeye çalışan politikaları da ağır bir dile suçlayarak, emekçi halkın birlik özlemlerini «terane» olarak nitelemiştir.

Boran, isim vermemekle birlikte, kurulduğundan bu yana birlikçi bir politikayı ısrarla izleyen ve seçim platformunu da birliğin hizmetine sunduğunu çeşitli kereler açıklamış olan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni kastederek, «tutarsız, ilkesiz, deniz anası gibi kaypak 'birlik' teraneleriyle ortada dolaşan kariyerist şaşkınlar TİP'in seçim başarısını engelleyemeyeceklerdir» demiştir.

Behice Boran, konuşmasında Aybar'ı da eleştirmiş ve ihanetle suçladığı Aybar'ın ve partisi SDP'nin de «TİP'in seçim başarısını engelleyemeyeceğini» söylemiştir.

Sol ve sosyalist güçlerin birliğini savunan siyasi çevreler, TİP Genel Başkanı'nın «solda birlik» özlemlerini umursamadığı, seçimleri sandık hesabına ve oy sayısına indirgediği konusunda birleşiyorlar. Bilindiği gibi TİP, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin seçim işbirliği önerisini geri çevirmişti. TİP, sol güçler arasında hemen hiçbir işbirliğine yanaşmama özelliği ile tanınmaktadır.

trafik kazalarında

Baştarafı s. 1'de

kazalarında her yıl 250 bin kişinin hayatını kaybettiği ve 7.5 milyon insanın yaralandığı kaydedilmiştir.

Çeşitli ülkelerde otomobil sürücüleri ile yapılan görüşmeler, her yıl büyük sayıda insanın ölümüne ve yaralanmasına yol açan otomobil kazalarının insan hatasının bir sonucu olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca, raporda, kazaların büyük çoğunluğunun sürücünün yola dikkatini gereğince vermemesinden ileri geldiği de kaydedilmiştir. Trafik kazalarının meydana gelişinde diğer bir nedenin de motorlu taşıtlardaki mekanik arızalar ve yolların bozukluğu olduğu da saptanmıştır.

Arap ülkelerinde 35 bin işçimiz kaçak olarak çalışıyor

Kilis (a.a) — Arap ülkelerinde yaklasık 35 bin Türkiyeli işçinin kaçak olarak çalıştığı ileri sürülmüştür.

Yetkililer, son yıllarda Türkiyeli işçilerin Avrupa ülkelerinde iş bulma olanaklarının kalmadığını, buna karşın Arap ülkelerinde Türkiyeli işçilere yüksek ücret ödendiğini söylemişlerdir.

İçinde bulunduğumuz yılda, özellikle, Güneydoğu Anadolu bölgesinden Arap ülkelerine binlerce işçinin kacak olarak gittiği, Suudi Arabistan, Yemen, Libya, Irak, Kuveyt ve Suriye gibi Arap ülkelerinde 35 bini aşkın Türkiyeli iscinin kaçak çalıştığı ifade edilmiştir.

İsrail Lübnan'a saldırılarını sürdürüyor

Tel Aviv — Filistin Kurtuluş Örgütü'nün ateş kes ilan etmesine karşılık İsrail'in Lübnan'daki gerillalara karşı saldırı politikasını sürdüreceğini bildirmiştir. Açıklamayı yapan İsrail askeri sözcüsü, tedhişçileri vurmak olan amaçlarının hiçbir şekilde değişmeyeceğini kaydetmiştir. Askeri sözcü İsrail'in FKÖ ile görüşmeyi reddettiği konular içinde ateşkesin de olduğunu bildirmiştir.

Bilindiği gibi bir süre önce Lübnan'ın toprak bütünlüğünün korunması amacıyla FKÖ Lübnan sınırında tek yanlı ateşkes ilan etmiştir.

Gerçek Durum

Seçimler bu düzenlemeyi, yaratamıyacağına göre, hesaplar bağımsız olarak geliştirilmeli. Ecevit'i de, Demirel'i de kuşkulandıran bu. Tekellerin, onlara danışmaksızın bazı şeyler tezgahlıyor olmaları.

Forum dergisinin yazarları arasında Adnan Başer Kafaoğlu da var. Geçenlerde Cumhurbaşkanına «nezaket» ziyareti yapanlardan. Öteki yazarları da kamuoyunda amerikancılığı ile tanınan maliyeciler, ekonomistler.

Kendilerinin açmadığı bir tartışmanın ne kadar da haklı bir tartışma olduğunu türnü birden paylaştıkları için, zaten bir araya gelebilmişler.

Ara rejim'in vazgeçilmezliği konusunda görüşleri şu:

«Bu son derece ciddi ve düşündürücü bir olaydır. Çünkü ara rejim Türkiye'nin siyasi sorunlarının, askıda bekliyen ciddi güçlüklerinin, artık ancak olağanüstü önlemlerle ele alınabilecek bir aşamaya ulaştığının anlaşılması ve bunun konuşulmaya başlanması demektir.» (aynı yer)

Rejim tartışmasının «haklılığı» böylece belirtildikten sonra kime karşı. niçin haklı olduğu da anlatılıyor: «Memleket geçmiş iktidarların, hele MC dönemindeki hükümetlerin tutumlarından duyduğu tiksintiyle...» nitelemesi ile, MC'nin siyasal güçleri dışlandıktan sonra sıra sosyal demokrasiye geliyor:

«Türk kamuoyu tam iki yıldır, meselelerine demokratik düzen içinde çözüm getirilmesi için sabırla beklemiştir. Demokratik düzen içinde çözüm güçlü bir çoğunluğa dayanan, geniş tabanlı bir hükümetin, cesur, sür'atli ve kararlı bir şekilde meselelerin üstüne yürümesi ile mümkün olabilirdi.» (Forum sayı 2, sf: 2).

Görülüyor ki, «ara rejim»ciler «Geniş tabanlı hükümet» formüllerini bile geçersiz sayacak noktaya gelmişler. Onlara göre çözüm çok daha «köklü» olacak!

«Eğer Türkiye'de rejim askıya alınmıyacaksa, gene meselelerimize sivil bir yönetim çerçevesi içinde, hürriyetlerden fedakarlık yapmadan bir çözüm bulunacaksa, bugünkü yönetimin bir an evvel güçlü bir iktidara dönüşmesi şarttır. Bundan sonra da ülkenin bölünmesini, rejimin yıkılmasını önlemek için, olağanüstü şartların gerektirdiği, fakat gene de parlamentoya dayanan, Anayasal müesseseleri zedelemeyen, hürriyet reiminin **özünü** tahrip etmiyen bir çözüm şekli bulunmalıdır. Askere kurşun sıkan, karakolları basan çetelerin, yıllar süren duruşmaları, sayısız dosyaların incelenmesini gerektiren bugünkü yöntemlerle cezalandırılması veya caydırılması mümkün değildir.» (Aynı yer)

Yazdıkları yazılara imza atmaktan çekinmektedirler. Çünkü daha kesin umutlu değildirler özlemlerinin gerçekleşebileceğinden. Ama zorlamaktadırlar. Yukarıdaki alıntıdan, esas isteklerinin «rejimin askıya alınması» olduğu anlaşılıyor. Eğer bu yapılamıyacaksa, o zaman «güçlü bir iktidar» gelsin istiyorlar. «Parlamentoya dayalı» ama «güçlü!» 12 Mart Hükümetleri gibi. Onlar da güven oyunu parlamentodan alırlardı!

Ve bu «koskoca ekonomistler»in çözüm olarak, yani ekonomik çıkmazın aşılmasının yolu olarak gösterdikleri de «idam mekanizması». Bu yavaş işliyor. Hızlandırılmalı.

Ara rejim'in boşluğunu işte bu amerikanofiller dolduracak.

Türkeş, tehdit

Baştarafı sayfa 1'de

tine saldırıp, «14 Ekim seçimlerinden sonra burada Türkeş konuşacaktır,» diyen faşist sanıkların MHP genel merkezinden aldıkları cüret ve talimatlara göre hareket ettikleri belirtildi.

Seçimlere doğru MHP'nin tahriklerini artıracağı ve cinayet teşvikçiliğine hız vereceği noktasında birleşenler çoğalıyor. Partisinin Batman'da düzenlediği mitingde konuşan TSİP Merkez Yürütme Kurulu üyesi Ali Kar, Türkeş'in tahriklerine değinerek özetle şunları söyledi:

«Ankara sıkıyönetim mahkemesinde yargılanan faşistlerden bazıları mahkemeye saldırmışlar ve «bu salonda 14 Ekim'den sonra biz konuşacağız, Başbuğ Türkeş konuşacak» şeklinde tehditler savurmuşlardır. Zorbaların nasıl olup da böylesine azgınlaştıkları bellidir. Onlar bu cüreti ağabeylerinden, faşist milliyetçi hareketin şeflerinin teşviklerinden almaktadırlar.

Ne kadar ibret vericidir ki, aynı gün faşistlerin elebaşı Türkeş, Erzurum'da «bozkurtları»na af vaadetmiştir. Türkeş, kendi emriyle katliam düzenleyen gözünü kırpmadan insanları kurşuna dizen, böyle olduğu mahkeme zabıtlarıyla kesinlik kazanan faşist canileri zerre kadar haya etmeksizin «kader kurbanı» olarak nitelemiş ve onların affedileceklerini söylemiştir. Böylece MHP'lileri ve ülkücüleri yeni cinayetlere teşvik etmiş, «nasıl olsa af çıkacak, öldürebildiğiniz kadar öldürün!» demeye getirmiştir.»

Türkeş son sözleriyle faşist canilere yeni cinayetler için açıkça talimat vermiştir. Halk böylece Türkeş'in ve partisinin katil kimliğini bir kez daha tanımıştır. Seçimlerde bu azılı demokrasi düşmanı hakettiği dersi alacaktır. Faşist şefler, katil beslemelerini af vaadleriyle boşuna umutlandırmaktadırlar. Çünkü onların gücü, değil af çıkarmaya, kendilerini kurtarmaya bile yetmeyecektir. Demokrasi güçleri, aynı Mussolini'ye yaptıkları gibi, aynı Nürnberg'de olduğu gibi faşistlere, halka karşı işledikleri suçları ödeteceklerdir.»

SSK

Baştarafı sayfa 1'de

gelir. Ancak SSK Genel Müdürlüğü, 1977 yılı artış farklarını ödemeye yanaşmasına karşın, yaklaşık 200 milyon lira tutan 1978 yılı farklarını vermemektedir.

Bu durumda biz müteahhitler de işi bıraktık. 3820 konutun yeraldığı bloklar kaderine terkedilmiştir. Oysa, SSK bunu hak sahiplerine bir yıl önce dağıtmış olsaydı, evlere giren işçilerden aldığı ödentilerle, bu 200 milyon liralık farkı şimdiden karşılamış olacaktı. Ayrıca, yapı malzemelerindeki fiyat artışlarından da etkilenmeyecekti.»

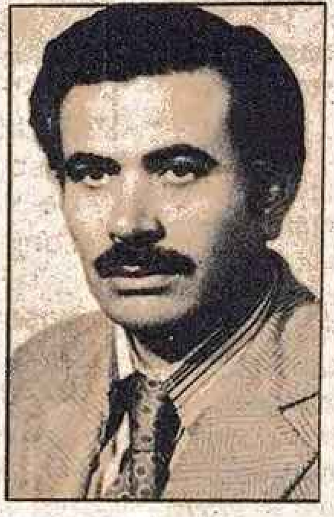
TSİP'in Yozgat, Amasya, Tokat aday listelerinde eğitim emekçileri birinci sırada

Halil Uslu

Yozgat, en yoksul ve geri kalmış illerimizden biri. Üstelik halkın uyanışını engellemek için faşist milliyetçi hareket, yöreyi tasallut altında tutuyor. Ne var ki, başta eğitim emekçileri olmak üzere, tüm emekçilerle, yoksul köylülerin gözle görülür biçimde eğilim duydukları söylenebilir.

Salih Karakaya

Amasya, demokratik gelişmenin öteden beri aralıksız olarak kendini gösterdiği illerimizden. Yörede, 1960'lardan bu yana sürüp gelen, kayda değer bir sosyalist potansiyel var. Emekçiler, maden ocaklarındaki işçiler, yoksul köylüler, burjuva partilerinin, gerici partilerin halkın sorunlarına hiç el atmadıklarını yıllardır gördüler. Bu nedenle Amasya'da sosyalizme yönelişin hızlandığı gözleniyor.

Doğan Oğuzer

Tokat'ta emekçiler hızla sola açılıyor. Bu durum, yoksul köylülerde, emekçi gençlikte daha açık görünüyor. Yöredeki sosyalist potansiyel, demokratik güçler, antifaşist hareketin birliğini özlüyor ve bu yolda sosyalistlerden çok şey bekliyorlar. Bu gelişmenin ise, sosyalist bir parti öncülüğünde daha sağlıklı ve hızlı gerçekleşeceği kanaati yaygın. Emekçilerin önemli bir kesimi için, CHP umut olmaktan çıkmış. Onların tercihi sosyalizm!

SENDİKASIZ... SİGORTASIZ...

Anadolu'nun pek çok yöresinde işçiler maden ocaklarında can güvenliğinden yoksun koşullarda çalıştırılmaktadır. Son derece ilkel yöntemlerle sürdürülen çalışmalarda, işçilerin her an bir iş cinayetine kurban gitmeleri işten değil. Sendikasız, sigortasız çalışmaya mahkum edilen işçilerin çalışma süreleri dahi genellikle düzensizdir. Pek çok işletme ve ocakta işçilerin 8 saatin çok üzerinde çalıştırıldığı, üstelik ücretlerinin son derece düşük ödenmesi yetmezmiş gibi mesai ücreti de ödenmediği yaşanan bir gerçektir. Her an bir iş cinayeti sonunda aileleri açlığa mahkum olan bu emekçi yığınları Suluova'da başlarına gelenler, yetkililerin ilgisizliğine ve unutturma çabalarına rağmen unutulmadı... Fotoğrafta, Çankırı tuz mağarasında sigortasız ve sendikasız çalıştırılan işçiler görülüyor. Geçim derdi, onları, bütün güçlüklerine rağmen, işverenin koyduğu yasa dışı koşullarda çalıştırmak zorunda bırakıyor.

Gerçek Konuşalım

Hüseyin Hasançebi

Sınav Günleri

Varsın olsun. Milyonlarca emekçi kanına malolmuş teorik doğruları eğer biz hâlâ daha pratiğin sıcak çemberi içinden geçirerek benimsiyorsak, varsın olsun. Yeter ki geçirelim ve kabullenelim. Öğrenelim ve kanıtlayalım ki, biz mücadelenin önümüze diktiği görevlerin üstesinden geleceğiz. Bakılmasın bizim dağınık, bölük pörçük olduğumuza ve bundan sevinç payı çıkarılmasın. Bunun da hakkından geleceğiz. Çünkü bize doğruyu gösteren, bir tek doğruyu işaret eden pusulamız var. Biz, dost ve kardeş olmaktan öte, tek bir iradeyi yaratmaya çalışanlarız.

6 Ekim günü İstanbul'da, Şişli meydanında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışmacılar, Devrimci-Demokratlar, ortaklaşa bir miting düzenlediler. Bu bileşim içinde olması gereken başkaları da var elbet. Ama o gün orada olmadılarsa, bir eksikliği kendi omuzlarına yüklendiler. Yine onlara düşecektir bunu aşmak. Daha ileri aşamalarda kendinin hakkı olan yeri doldurmak.

Doğrusu şu ki kimse, mitingi düzenleyenlerin ortak yanlarından çok farklılıklarını görmek, bunun miting meydanında açacağı hendeklerin derinliğini ölçmek hevesindeydi. Başta burjuvazi, bu hevesi taşıyordu. Küçük burjuvanın dileği bu yöndeydi. Dünkü slogan tartışmaları içinde boğulup giden fırsatlar, az değildi ve onlar bu umudu diri tutuyorlardı.

Ama sosyalistler sınav günlerinin kendilerine yüklediği sorumlulukları iyi bilirler. Bilmelidirler. Onlara öncülük hakkını veren, onları geleceği belirliyecek güç haline getiren ancak bu olabilir. Birliğin bilinci işçi sınıfının karakteridir. Tarihte aksi görülmemiştir. Dünyayı tek bir ulusta toplayacak, tek bir «sınıf» insanı olarak bütün insanları şekillendirecek olan işçi sınıfı kendini bunun dışında tutabilir mi?

İşte 6 Ekim, bu umudu güçlendirmiş, sınıf birliğimizin uzak olmayan günlerde kazanılabileceğini göstermiştir.

Ama sosyalistler gerçeği solur ve yaşarlar. Hayal dünyasında olmazlar. Bu nedenle, 6 Ekim Eylem Birliği Mitinginin öne çıkardığımız olumlulukları asla abartılmamalı, bunun geleceğe dönük daha büyük adımlar atılması için bir ilk adım olarak görülmesi gerekir. İlk adımı atıp yorulanlar da olabilir. Ama bu istisnadır ve işçi sınıfı sosyalistleri sürekliliği yaşamak zorundadırlar.

6 Ekim, eğer bize sadece kendimizi öğrettiyse önemli bir şey yapmış değil. Çünkü biz. her zaman bu ölçüler içinde bir araya gelebileceğimizi biliriz. Bu gün bize, bizden çok, henüz bizim olmayanları, yani elde edemediklerimizi öğretmiş olmalıdır.

Birbirimizde ödün değil, dayanışma ruhu, fedakârlık arayabildiğimiz ölçüde tarihin kendi şaşmaz mantığını ortaya koymasına yardımcı olabiliriz.

Zile'de burjuva partileri mezhepçilikten medet bekliyor

Zile'nin tarım ve ticarete dayalı bir ekonomisi var. Sosyal ve kültürel yönden geri bir bölge. İlçede önemli bir iş alanı yok. Yığınlarca işsiz - güçsüz genç kahveleri dolduruyor.

Yörede, MC hükümetlerinden beri sürekli mezhep kışkırtıcılığı yapılıyor. Faşist hareket, alevî - sünnî bölünmesini körükleyerek kitle tabanı sağlamaya çalışıyor. Ancak, CHP'nin MC partilerinden geri kalır yanı yoktur. CHP Zile'de, alevîlerin partisi durumunda gözüküyor. Faşist hareket bir yığın işsiz genci denetim altında tutuyor. Yerel egemen güçlerin bir kısmının teşvik ve desteğiyle, ilerici ve demokratlara sık sık saldırılar düzenliyor. Saldırıların genel amacının alevî - sünnî çatışmasını yaratmak olduğu gözden kaçmıyor. Fakat, halkın büyük bir çoğunluğu sağduyulu hareket ediyor. Halk, yıllardır kardeşçe yaşadığının bilincinde. Bu oyunlara gelmiyor.

İlçede bu tür saldırı ve tertiplerle halkın sorunlarının geri plana itildiğini de görüyoruz. Okulsuz, yolsuz; sağlık hizmeti olmayan pek çok sayıda köy var. İlçede sanayi üretimi hiç yok. İşsizlik alabildiğine yaygın. Zile'nin kıraç arazisi sulanmak zorunda. Zile köylüleri, tarım ürünlerini aracısız - tefecisiz değerlendirmek zorunda. Üretim ve tüketim kooperatifleri kurmak zorunda. Devletten, köyleri için su, elektrik, yol, sağlık hizmeti ve okul istemek zorunda.

Bunca sorunları ve dertleri olan halkımız neden birbirine düşman ediliyor? Halk, sorunlarını unutsun, devletten hizmet istemesin diye... Neden yağ bulunmuyor, mazot niçin yok; etin kilosu niçin 180 lira; sattığı neden ucuz, aldığı neden pahalı; çocukları neden yüksek okullara gidemiyor; niçin can güvenliği yok... gibi soruları düşünemesin, sebeplerini araştırmasın diye birbirine düşman edilmeye çalışılıyor.

Oysa, tüm halkımızın olduğu gibi, Zile'lilerin özlemi de kardeşçe ve insanca yaşamaktır. Halk, düşmanlık değil, dostluk ve kardeşlik bekliyor. Sorunlarının çözümünü bekliyor.

Seçimler yaklaşırken, yıllardır olduğu gibi, burjuva partileri yine çok seyler vaadederek oy istemeye gelecekler. Oysa ki şimdiye kadar hep vaadettiler; fakat vaadlerinin hiç birini yerine getirmediler. Bu partilerin emekçi halkımıza hiç bir şey vermedikleri ve veremeyecekleri iyiden iyiye anlaşılmıştır.

MC hükümetleri halkımıza kan, zulüm, göz yaşı ve pahalılıktan başka bir şey getirmemiştir. Bunların ardından, emekçi halkımıza çok şeyler vaadederek gelen CHP ağırlıklı hükümet ise, ortadadır. Yaklaşık iik yıllık CHP iktidarı süresince, köylüler ürünlerini yine yok pahasına verdiler. Köylüler, traktörlerine mazot bulamadılar. Bankalardan, yine kredi alamadılar. Köylere, yine yol ve sosyal hizmetler gitmedi. Anaların gözyaşı yine dinmedi.

Bütün bunlar, emekçi halkımızın yaşamını CHP'nin de düzeltemeyeceğini gösterdi. Emekçi halkımız, «Umut»un CHP iktidarında olmadığını gördü.

● TARİM SİGORTA YASASI ÇIKMALIDIR

Hüseyin SELVİ EKÖB MYK Üyesi

Türkiye, geri sosyo-ekonomik yapısı nedeniyle doğal afetlere karşı gerekli önlemleri alamayan bir ülkedir. Doğal afetler yüzünden belirli bir yörede üreticilerin sık sık çöküntüye uğradıkları görülmektedir. Bunun sonucunda üreticiye yapılan tek yardım, borçlarının ertelenmesi ve biraz da yiyecek sağlanmasıdır. Bunlar geçici yardımlardır, insan ve hayvanların yaşamını güvence altına almaktan çok uzaktırlar.

Türkiye'de ekonomi çarkı bütünüyle sermayenin elindedir. Doğal afetler karşısında önlem almak yerine, sermayeye sürekli kredi sağlanması yönünde devlet olanakları çarçur edilmektedir. AP, MSP-MHP, CGP gibi gerici ve faşist partilerin sermaye sınıfından yana olmaları nedeniyle bu böyledir. Aslında CHP'nin uygulamaları da onlardan pek farklı olmamaktadır.

TRT ve basında, doğal afetler neticesinde birçok insan ve hayvanın öldüğü, evler ve tarlaların harap olduğu sık sık manşet haberler arasındadır. Acaba bu sermaye yanlısı siyasi kuruluşlar, bugüne kadar emekçi köylünün sosyal güvenliği için han gi önlemleri almışlardır? Tarımda çağdaş tekniğin uygulanmasını dahi geciktirmektedirler. Toprak ve tarım reformunu savsaklamaktadırlar. Yangın, ulaştırma, hayat sigortaları olduğu halde tarım alanında sadece birkaç şirketin elinde kâr gayesi ile çalışmakta olan Başak Sigorta, Güneş Sigorta ve Şeker Sigorta şirketleri bulunmaktadır. Bu sigorta şirketleri hiç bir zaman için doğal afetlerde kuraklık, dolu, yıldırım, yangın, don, parazit, hastalıklar, fırtına, sel felâketlerine göre önlem almıyorlar. İmar ve İskân Bakanlığı'nın Tabiî Afetler Genel Müdürlüğü levhadan ibarettir. Sadece adam beslemekle meşguldür.

Tarımda emekçi köylünün sosyal güvenliğini tam anlamıyla sağlayacak bir sigorta sistemini gerçekleştirmek, emekçi köylüden yana olan, işçi sınıfı ile emekçi köylünün ittifakı neticesinde ve işçi sınıfı partisi öncülüğünde kurulacak olan gerçek halk iktidarı ile mümkün olacaktır.

Ancak, mevcut düzen içinde kısmi önlemlerin alınmasını zorlamak mümkündür. Emekçi Köylü Birliği'nin (EKÖB), görevlerinden biri de, tasarı halindeki Tarım Sigorta Kanununun yasalaşması ve yürürlüğe girmesi doğrultusunda mücadele etmektir.

● MADEN İŞÇİLERİ BÖLGECİLİK OYUNUNU YUTMUYOR

Zonguldak (Özel) — Yaklaşık 55 bin üyesi olan Zonguldak Maden İşçileri Sendikası (ZMİS) delege seçimlerinin yaklaşması nedeniyle, sarı sendikacılığın her dönem propaganda malzemesi olarak kullandığı yörecilik (yerli-yabancı ayrımı) tekrar gündeme gelmiştir.

Yıllardır maden işçileri yerli-yabancı ayrımı ile Lazlar, Kürtler ve Kıvırcıklar diye bölünmek istendi. Bölücülüğün başını çekenler ise, her zaman olduğu gibi bugün de «birlik ve beraberlik» adı altında, sendika yönetiminde 'CHP - AP - MHP' koalisyonunu oluşturmuşlardır.

İşçileri bölmek amacıyla kurulmuş olan yöresel yardımlaşma derneklerinin (Giresun, Trabzon, Ordu, Sinop, Çankırı vb. Yardımlaşma Derneği) çokluğu dikkati çekmektedir. Bunların yönetiminde de genellikle 'CHP AP - MHP - MSP' koalisyonları vardır.

Maden işçileri, bu gerçekleri gördükten sonra, gerek sendikal, gerekse siyasal örgütlenmelerinin «yerli - yabancı» aldatmacası üzerine kurulamayacağını, bölye bir bölünmenin kendilerine zarardan başka birşey getirmediğini söylemektedirler. Bu konuda kendileriyle görüştüğümüz maden işçileri: «Yerli - yabancı diye bizleri aldatıp varlıklarını sürdürmek isteyen sendika ağaları, artık şunu iyice bilmelidirler: «Biz maden işçileri olarak onların oyununa gelmiyeceğiz. Önceki yıllarda çıkardıkları gibi, şimdi de şike muhalefet çıkaracaklardır. Ama nafile! Biz, gerçek muhalefeti yaratacağız. Artık yerli - yabancı yutturmacaları da işe yaramıyacak. Çünkü, ezilmemize, horlanmamıza neden olan yerlilik, yabancılık değildir ve tüm işçiler kardeştirler» diyorlar.

Seçimlere Doğru

TSİP seçim toplantıları sürüyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin seçim bölgelerindeki toplantıları, halkın geniş ilgisini kazanarak sürüyor.

TSİP'in İstanbul'daki kahve toplantıları, aralıksız olarak yapılıyor. Özellikle gecekondu bölgelerinde, emekçi halk mahallelerinde toplantılara işçiler ve emekçi kesimler rağbet ediyor. TÖB-DER Genel Başkanı ve TSİP İstanbul Senatör adayı Gültekin Gazioğlu'nun konuşmaları, emekçilerce ilgiyle izleniyor, olumlu karşılanıyor. İşçiler ve emekçiler, TSİP'in birlikçi politikasını olumlu buluyorlar.

Boğazlıyan'da ise TSİP'in yaptığı mitinge geniş katılım oldu. TSİP merkez yöneticilerinden Yaşar Yiğit, mitingte bir konuşma yaparak, emekçilerin TSİP'i desteklemesinin anlamı ve önemi üzerinde durdu.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin Doğu'daki seçim çalışmaları sürüyor.

Doğu'daki kampanyanın bir devamı olarak Bitlis'te çok sayıda emekçi halk kitlesinin katıldığı bir açık hava toplantısı yapıldı. Mitinge Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Bitlis Senatör adayı Avukat Akar Sayılır da katıldı.

S.YILI		1973			1977		
İL		Tokat	Amasya	Yozgat	Tokat	Amasya	Yozgat
SEÇMEN SAYISI		246 468	142 118	210 888	290 625	163 292	241 407
KATILMA ORANI		71.6	69.3	64.6	79.9	81.1	71.3
AP	Oy	35 642	23 753	24 276	69 429	48 206	48 285
	%	21.7	26.0	18.9	31.2	37.7	29.3
CHP	Oy	45 647	23 131	35 546	93 940	57 594	49 532
	%	27.8	25.3	27.7	42.2	45.2	30.1
CGP	Oy	5 412	10 770	3 979	5 371	1 723	3 380
	%	3.3	11.8	3.1	2.4	1.3	2.0
DP	Oy	22 078	4 800	19 816	3 670	1 482	2 657
	%	13.4	5.2	15.5	1.6	1.2	1.6
MSP	Oy	30 172	14 601	28 516	23 167	9 305	21 347
	%	18.4	16.0	22.2	10.4	7.3	13.0
MHP	Oy	8 216	3 675	14 167	23 678	8 091	37 750
	%	5.0	4.0	11.0	10.6	6.3	22.9
SDP	Oy	-	-	-	-	-	-
	%	-	-	-	-	-	-
TBP	Oy	17 204	9 625	1 921	2 346	945	965
	%	10.5	10.5	1.5	1.0	0.7	0.6
TİP	Oy	-	-	-	-	391	-
	%	-	-	-	-	0.3	-

Yozgat'ta MHP, AP'yi geçmeye çalışıyor

Yozgat'ta'da iki senatörlüğü AP ve CHP'nin paylaşmaları ilk akla gelen sonuç. Ama MHP özellikle bu ile önem veriyor. Eski DP'li, yeni faşistlerden Sait Bilgiç'i AP'yi geçebilmek için bu ilden aday göstermiş. Ancak yine de AP senatörlüklerden birini alabilir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi adayları öğretmen Halil Uslu ve emekli binbaşı Reşat Nuri Küçükzengin. TSİP özellikle ilericilerin yoğun olduğu yörelerden oy toplayabilecek. Seçim çalışmaları sırasında bu partinin gördüğü ilgi hayli yüksek.

Tokat'ta CHP şanslı

Tokat ilinde CHP'nin hayli yüksek bir oy üstünlüğü var. AP'nin bu farkı kapatması ve iki senatörlüğü kazanması mümkün değil. Bu nedenle partiler bu ildeki güçlerini artırmaya ağırlık veriyorlar. İki senatörlük AP - CHP arasında paylaşılacak.

TSİP'in Tokat ilindeki adayları öğretmen Doğan Oğuzer ve İnş. Y. Mühendisi Erdoğan Pancaroğlu. Doğan Oğuzer eski bir eğitimci. TÖB-DER'in çeşitli kademelerinde yöneticilik görevi almış, Genel Yönetim Kurulu üyeliği yapmış. Oğuzer öğretmenler arasında sevilen, tanınan biri. Ayrıca emekçi halkımızın sorunlarını iyi kavramış, yöreyi yakından tanıyan eğitim emekçisi.

TSİP, Tokat ilinde demokratik güçlerin oylarını toplayacak gibi görünmektedir. Sol oyları bölmek için bir «bağımsız» adayın gösterildiği söyleniyor. Sol seçmenler, özellikle bunun yanlış olduğu kanaatindeler.

Amasya'da Sosyalizm gücünü gösterecektir

Amasya ilinde sosyalistlerin önemli oy potansiyeli vardır. Bu oyların ilk kez bu seçimlerde bağımsız olarak somutlanması olanağı var. Bir senatörlüğü kimin kazanacağını şimdiden kestirmek zor. Ancak CHP'nin gücünü koruyacağı varsayılırsa senatörlüğü kazanabilecek. Buna ise şimdiden «evet» demek mümkün olmuyor.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin adayı Atatürk Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden Salih Karakaya. Karakaya tecrübeli bir eğitimci. Eğitim emekçilerinin yakından tanıdığı, öğretmen mücadelesinin içinde yer tutmuş biri. İl'de çalışmalarını bizzat yürütüyor.

Bu ilimizde de sol güçlerin genel eğilimi, oyları bölmemek ve TSİP'te birleştirmek.

● İSKENDERUN'DA GECEKONDULARIN SORUNLARI DİZBOYU

İskenderun'un yukarı kesiminde, dağın eteğinde bir mahalle var. Sürekli dağ kesimine doğru genişleyen bu mahallede 40 bin emekçi oturuyor. Köylerden gelip şehrin dışında bulabildikleri bir yer parçasına gecekondusunu konduruveren bu insanlar, dizboyu sorunla boğuşuyorlar. 40 bin nüfuslu Kocatepe Mahallesi muhtarı Yemlihan KABA ile bu sorunları konuştuk:

● Mahallenizin ne gibi sorunları var?

En önemli sorunumuz, 1951'den beri sürüp gelen tapu sorunu. Hanep Pilipin, mahalleyi 1951 de mahkemeye verdi. Evlerimizin arazisinin kendisinin olduğunu öne sürdü. Mahkeme de, konutlarımızın yıktırılması kararına vardı. Belediyeye başvurduk. Araziyi istimlâk edip parselliyerek tapularımızı dağıtacaklarını söylediler. Ama henüz herhangi bir şey yapılmadı. Bundan başka, yol su, elektrik, kanalizasyon, okul, vb. sorunlarımız var. Mahallenin anayoluna, halk kendi arasında topladığı parayla beton vurmaya çalışıyor.

● Mahalleniz, yeni gecekondularla sürekli genişlemektedir. Buna belediye ne diyor?

Mahallenin yukarı bölgesi, ne belediyeye, ne de köye bağlı. Bu durum karşısında başvurduğumuz makamlar işlerimizi sallıyor. Sokakların çoğunun kayıtlarda adı, evlerin numarası yoktur. Binlerce kişi bu yüzden nüfus sayımında, seçmen yazımında yazılmayabiliyor. Başvurularımız hep sonuçsuz kaldı.

● Peki bu sorunlarınıza hiç değilse el atılmasında oylarınızın rolü olmuyor mu? 14 Ekim seçimlerinde, oy kullanabilecek yurttaşların tavrı ne olacak?

Seçim dönemi geldiğinde her kes bizden oy ister. Gel gör ki, oylarımızı alanlar, seçimlerden sonra bizi dinlemezler bile. Bu seçimlerde mahalle halkı sola yönelecek. Ne var ki, sosyalistlerin dağınık oluşu halkta güvensizlik yaratıyor, kararsızlığa yol açıyor. Neyi, kimi destekliyeceğimizi bilemiyoruz. Üstelik bazı grupların seçmen kütüğüne yazılmayarak güçlükler çıkardığını görüyoruz. Biz, sosyalistleri desteklemek istiyoruz ama, sosyalistlerin birliğini de istiyoruz. Çünkü bu birlik, bizim yararımıza olacaktır, sesimizin kalabalık ve yüksek çıkmasını sağlıyacaktır.

Süleyman EROL

● KIRIKKAVAK'TA FAŞİST ÖĞRETMEN KÖYLÜLERE İŞKENCE EDİYOR

(Hasan HAYIT Manavgat'tan bildiriyor) — Başkonak'a bağlı Kırıkkavak köyündeki faşist ilkokul öğretmeni Abdullah Günal, ilerici köylülere işkence uygulatmaktadır.

Köy ihtiyar heyetini kendi planlarına alet ederek, ilkokul binasını işkence yeri haline getiren faşist Abdullah Günal, heyet aracılığıyla okula çağırttığı emekçileri falakaya yatırıp, kıyasıya dövmektedir.

Gazetemize başvurarak bir açıklama yapan köylüler, baskı ve işkenceleri şöyle dile getirdiler:

«Faşist ilkokul öğretmeni Abdullah Günal, heyetle işbirliği yaparak köydeki devrimcileri falakaya yıkıyor ve kıyasıya dövüyorlar. Daha birkaç gün önce bir arkadaşımız, Mahzuni'nin 'ince ince bir kar yağar fakirlerin düzüne' türküsünü çalıp söylediği için işkenceden geçti. Falakaya çeşitli zamanlarda yatırılan arkadaşlarımızdan bazıları şunlar: Tahir Kostak, Mahmut Topal, Özcan Güneş, Fethi Çapuk.

O'NUN HİKAYESİ

M. DOĞRUER

